

BUSINESS OF THE HOUSE

Mr. SPEAKER.—Sri K. H. Patil says that the matter is not concluded. He forgets the rule, which says that 2½ hours is the maximum. Debate has taken place, reply was given, there is no question of vote, and there is no question of debating beyond 2 hours.

Sri S. NIJALINGAPPA (Chief Minister).—So many friends on both sides have spoken yesterday. I have reports also of certain members, who visited the place. I think two groups visited the area, one possible from this side and one from the other side. I have just received that Report. But, whatever it is, having considered all that has transpired, I am contacting the Chief Justice with a view to see as to whom he can spare to have a judicial enquiry in this matter.

Sri K. H. PATIL.—Our Chief Minister was kind enough to hear us. Instead of appointing a Judicial Officer of our State, in order to make the enquiry perfect, a Judicial Officer from outside the State may be appointed.

REPORT OF THE COMMITTEE ON PUBLIC ACCOUNTS ON THE APPROPRIATION AND FINANCE ACCOUNTS OF THE GOVERNMENT OF MYSORE FOR 1963-64 AND AUDIT REPORT, 1965

Presentation

Sri S. D. KOTHAVALA (Sankeshwar).—Sir, I present : “ the report of the committee on Public Accounts on the Appropriation and Finance Accounts of the Government of Mysore for the year 1963-64 and the Audit Report, 1965, relating to Commerce and Industries Department, Development, Housing, Panchayat Raj and Co-operation Department, Finance Department, Forest Department and Public Works Department. ”

2-30 P.M.

Mr. SPEAKER.—The report is placed on the Table of the House.

LAND ACQUISITION (MYSORE AMENDMENT AND VALIDATION BILL, 1967

Motion to consider—(Debate contd.)

Sri H. SIDDAVEERAPPA.—Sir, on the other day when this Bills was under discussion I endeavoured to show how the amendment sought to be made by the Minister is not in the public interest and how since the bill being one of the expropriatory nature and since

(SRI H. SIDDAVEERAPPA)

our Constitution guarantees the right of every individual to enjoy his property unless it be that it is acquired under process of law. It would be very necessary not to accept this amending Bill. I would implore the Hon'ble Minister to ponder over the situation and examine for himself whether there is any substance in what I am presently submitting. Of course there is a judgement of the Court which cannot be invalidated. Even for that position, Sir, Hon' Member Mr. Nagappa was looking into the decision yesterday. Supposing the Court holds that a particular clause is repugnant to the Constitution. Why do you validate it by bringing an amending Bill? If it has the effect of invalidating the constitutional provision even that Amending Bill ought to be invalidated. So far as this present position is concerned, it is open to the Supreme Court decision as has been laid down in AIR 1966-Supreme Court at page 1593 in the case of Madhya Pradesh.

“ The State of Madhya Pradesh and others, Appellants Vs. Vishnu Prasad Sharma and others, Respondents”. Sir, in this case, Justice Wanchoo has very clearly enunciated the legal position. I will read the relevant portions for the consideration of the Hon'ble Minister.

He says “ Two things must be borne in mind while construing sections 4, 5A and 6. The first is that the Act provides for acquisition of land of persons without their consent and in such case the provisions of the statute must be strictly constructed. Secondly, in interpreting these provisions the court must keep in view on the one hand the public interest which compels such acquisition and on the other interest of the person who is being deprived of his land without his consent. It is open to the appropriate Government to issue as many notifications as it deems fit under S. 4 (1) even with respect to the same locality followed by a proper notification under S. 6 so that the power of the appropriate Government to acquire land in any locality is not exhausted by the issue of one notification under S. 4 (1) with respect to that locality. On the other hand as the compensation has to be determined with reference to the date of the notification under S. 4 (1) the person whose land is to be acquired may stand to lose if there is a great delay between the notification under S. 4 (1) and the notification under S. 6 in case process have risen in the meantime. This delay is likely to be greater if successive notifications under S. 6 can be issued with respect to land comprised in the notification under S. 4 with greater consequential loss to the person whose land is being acquired if prices have risen in the meantime.

Even if the Government is not able to make up its mind all at once about its requirements of land there is nothing to prevent the Government from issuing another notification under

S. 4 followed by a notification. Under S. 6, The Government's power to acquire land in a particular locality is not exhausted by issuing one notification under S. 4 (1) followed by a notification under S. 6. It can proceed to do so by a fresh notification under S. 4(1) and a fresh declaration under S. 6. Such a procedure would be fair to all concerned; it will be fair to government where the prices have fallen and it will be fair to those whose land is being acquired where the prices have risen".

Therefore, Sir, it will be seen that primarily as I have said, this being special law which goes against the constitutional guarantee given to us under the chapter of fundamental rights, care must be taken to see that law is there to exercise it cautiously. The law is therefore not for a matter of the executive conveniences. Situations may arise wherein, Government may feel the need and the necessity to get things done quickly. No doubt one cannot have an imagination to consider all the questions that may arise for all the time. The Hon'ble Minister knows that he is a public servant. Such being the case, nothing prevents him to go through the normal process of law specified under Sections 4, 5 and 6. You cannot acquire a property of a person simply because of necessity. It is considered against the necessity of a person for whom the constitutional guarantee is thereunder the fundamental rights to use his property for any purpose he likes unless and until it is acquired under due process of law. The Hon'ble Minister puts forth some plea with a view to circumvent or with a view to side track it or with a view to get out of it and he wants to have this amending Bill. If there is anything that requires validation you can do it. But you cannot say that there is Supreme Court Decision therefore you have got reasons to bring this amending Bill. I humbly submit that the decision of the Supreme Court, so far as this situation is concerned, is not applicable. I want the Minister to examine it dispassionately and objectively and then come to a conclusion. I would like the minister not to press for this Bill and he may get it back or if he feels that it is absolutely necessary, he may refer it to a select committee so that all these matters may be thrashed out. I therefore feel, Sir, one of the two things he may do; he may straightaway withdraw the Bill or if he so likes he may refer it to the Select Committee. As it is, I request him not to press the Bill.

† Sri S. SIVAPPA.—I think as my Hon'ble friend Sri Siddaveerappa rightly suggested that no hasty legislation should be pushed through. Because of the importance of the Bill, I suggest that the Hon'ble Minister for Revenue may refer this Bill to a Joint Select Committee so that the Committee may give its report by the time we meet next in March or April. After all, two or three months will not matter much. Instead of going hastily through such an important measure, I think the Joint Select Committee will do a lot of help to you also.

[MR. DEPUTY SPEAKER in the Chair]

† ಶ್ರೀ ವಿ. ವಿ. ಐತಾಳ್ (ಸುರತ್ಕರ್).—ಸ್ವಾಮಿ, ಈಗಾಗರೆ ರ್ಯಾಂಡ್ ಆಕ್ವಿಜಿಷನ್ ಆಕ್ಟಿನಿಂದ ಬೇಕಾದಷ್ಟು ಅನ್ಯಾಯಗಳಾಗುತ್ತಿವೆ. ಸೆಕ್ಷನ್ 6ರ ಡಿಕ್ಲೇರೆಷನ್ ಪ್ರಕಾರ ಈಗಾಗರೆ ತುಂದಾ ಅನ್ಯಾಯವಾಗುತ್ತಾ ಉಂಟು. ಉದಾಹರಣೆಗೆ ವೆಸ್ಟ್‌ಕೋಸ್ಟ್ ರಸ್ತೆ ವಿಚಾರ ನೋಡಬಹುದು. 6ನೇ ಸೆಕ್ಷನ್ ಪ್ರಕಾರ 3 ವರ್ಷಗಳ ಅವಧಿ ಕೊಡುವುದು ಬಹಳ ಅನ್ಯಾಯ. ಈಗ ಸೆಕ್ಷನ್ 4 (1)ರ ಪ್ರಕಾರ ನೋಟೀಫಿಕೇಷನ್ ಆಗಿ ನುಮಾರು 7 ವರ್ಷಗಳವರೆಗೆ ಆಕ್ವೈರ್ ಆಗದೆ ನಂತರ ಆಗಿರುವುದುಂಟು. ಸೂರತ್ಕರ್ ಇಂಜಿನಿಯರಿಂಗ್ ಕಾಲೇಜಿನವರಿಗೆ ವೆಸ್ಟ್‌ಕೋಸ್ಟ್ ರಸ್ತೆ ಯನ್ನು ವಿಸ್ತಾರ ಮಾಡುವುದಕ್ಕೆ 1960ನೆಯ ಇಸವಿಯಲ್ಲಿ 4 (1)ನೆಯ ಸೆಕ್ಷನ್ ಪ್ರಕಾರ ನೋಟೀಫಿಕೇಷನ್ ಆಗಿದೆ. ಆ ಸಂಬಂಧವಾಗಿ ಯಾವ ರಿಟ್ ಅರ್ಜಿಯೂ ಕೂಡ ಇಲ್ಲದಿದ್ದರೂ, ಅದಕ್ಕೆ ಭೂ ಮಾಲೀಕರ ತಡೆಯುಲ್ಲದಿದ್ದರೂ 1966ರ ವರೆಗೂ ಅವಾರ್ಡ್ ಆಗದೆ ಬಡ ಭೂ ಮಾಲೀಕರಿಗೆ ಬಡ ರೈತರಿಗೆ ತೊಂದರೆ ಮಾಡಿದರು. 7 ವರ್ಷಗಳನಂತರ ಆನ್ರಿ ಬೆರೆ 10ರಿಂದ 100 ರೂಪಾಯಿಗಳವರೆಗೆ ಆ ಪ್ರಮಾಣದಲ್ಲಿ ಜಾಸ್ತಿಯಾದಾಗ 3 ವರ್ಷದ ಹಿಂದಿನ ದರ ಕೊಟ್ಟು ಅವಿಧ್ಯಾವಂತರಾದ ಬಡ ರೈತರಿಗೆ ನೂರು ರೂಪಾಯಿ ಕೊಡುವಕಡೆ 3 ಪಾವಾಣಿ ಬಸಾಡಿ ಅನ್ಯಾಯಮಾಡಿದ್ದಾರೆ. ಸೆಕ್ಷನ್ 6 ಪ್ರಕಾರ ಈ ಕಾನೂನಿನಂತೆ 3 ವರ್ಷಕಾಲ ಕೊಡುತ್ತಾರೆ. ರೂಲ್ಸ್ ಪ್ರಕಾರ 3 ತಿಂಗಳಲ್ಲಿ ಯಾವುದನ್ನು ಮಾಡಬೇಕು. ಅದ್‌ಜೆಕ್ಷನ್ ಫೈಲು ಮಾಡುವುದಕ್ಕೆ 45 ದಿನಗಳ ಅವಕಾಶವಿದೆ. ಕಾನೂನು ಪ್ರಕಾರ 6 ತಿಂಗಳಲ್ಲಿ ಎರಡು ಮಾಡಬೇಕು. ಇಂಥ ಅವಧಿಯನ್ನು ಅನಾವಶ್ಯಕವಾಗಿ 3 ವರ್ಷಕ್ಕೆ ಮುಂದುವರೆಸಲಿದ್ದಾರೆ. ಸೆಕ್ಷನ್ 6ರ ಪ್ರಕಾರ ಕ್ರಮ ತೆಗೆದುಕೊಂಡ ಕೂಡಲೆ ರೈತರಿಗೆ ಹಣ ಸಿಕ್ಕುವುದಿಲ್ಲ. ಹಣ ಸಿಕ್ಕಬೇಕಾದರೆ ಅವಾರ್ಡ್ ಆಗಬೇಕು. ಅದಕ್ಕೇನೂ ಕಾಲ ಗೊತ್ತು ಮಾಡಿಲ್ಲ.

Sri B. RACHAIAH.—Maximum time is fixed.

Sri P. V. AITHAL.—Maximum time is now fixed in the amendment Bill which is against all law. The Land Acquisition provides for payment of compensation on the basis of the market value prevailing 3 years before the date of notification. You know that the prices of lands have been increasing 10-fold and 100-fold in view of the various developments in the State and all over India and this section 4 (1) which says that the land value should be the rate prevailing on the date of notification or 3 years before it requires to be amended. Now you are giving another 3 years. The price you now pay the landlord is the price which was prevailing 6 years ago which is not even 1/10th of what it is today. 3 ವರ್ಷಗಳ ಕಾಲ ಈಗ ಕೊಡುವುದು ಬಹಳ ಅನ್ಯಾಯ. ಈಗ ತಂದಿರುವ ತಿದ್ದುಪಡಿ ದುರುದ್ದೇಶದಿಂದ ಕೂಡಿದೆ. ನಮ್ಮ ದೇಶದಲ್ಲಿ ರಾಜಕೀಯ ಮುಂದಾಳುಗಳಿಂದ ಆಗುವ ಅನ್ಯಾಯವನ್ನು ಹೇಳಬೇಕೆಂದರೆ ಅವರು ತಮಗೆ ಬಿಪಿ ಬಂದಹಾಗೆ ಎಂಜಿನಿಯರುಗಳು ಮತ್ತು ಎಕ್ಸ್‌ಪರ್ಟ್‌ಗಳ ಸಲಹೆಗೆ ಗಮನಕೊಡದೆ ಯೋಜನೆ ಮಾಡುವುದರಿಂದ 21 ಸಾವಿರ ಕೋಟಿ ರೂಪಾಯಿ ಹಾಳಾಗಿದೆ. ನಾಗರಿಕ ದೇಶಗಳಲ್ಲಿ, ಅಮೇರಿಕಾ, ಇಂಗ್ಲೆಂಡ್ ಮುಂತಾದ ದೇಶಗಳಲ್ಲಿ ಒಂದು ಯೋಜನೆಯಾಗ ಬೇಕಾದರೆ ಸಂಬಂಧಪಟ್ಟ ಪ್ರಾಂಶುಪಾಲರ ಸಲಹೆಯನ್ನು ಪಡೆದು ಮುಂದುವರೆಯುತ್ತಾರೆ. ಆದರೆ ನಮ್ಮ ದುರಾದೃಷ್ಟದಿಂದ ಭಾರತದಲ್ಲಿ ಪ್ಲಾನಿಂಗ್ ಮತ್ತು ಎಕ್ಸ್‌ಕ್ಯೂಷನ್‌ಗೆ ಪ್ರಾಂಶುಪಾಲರ ಸಲಹೆ ಪಡೆದು ಅದರಂತೆ ಕಾರ್ಯಾಗತ ಮಾಡುವುದಿಲ್ಲ. ಮಂಗಳೂರು ಬಂದರೆ ವಿಚಾರ ನೋಡಬಹುದು, ಅದಕ್ಕೆ ಇದುವರೆಗೆ 13 ಕೋಟಿ ರೂಪಾಯಿಗಳು ಖರ್ಚಾಗಿದೆ. ಅದರ ಅರ್ಜಿಯನ್ನು ಕೆಲಸವಾಗಿದೆ? 3 ವರ್ಷದಿಂದ ಅದಕ್ಕಾಗಿ ತೆಗೆದುಕೊಂಡಿರುವ ಬಡ ರೈತರ ಜಮೀನು ಬಿಜು ಬಿದ್ದಿದೆ. ಪೆಬ್ರವರಿಯವರೆಗೆ ಕಾಲ ಕೊಡುವುದಾಗಿ ಮುಖ್ಯ ಮಂತ್ರಿಗಳು ಹೇಳಿದರೂ ಕೂಡ ಕೇಳದೆ ಜನರನ್ನು ಹೊರಗೆ ಹಾಕಿದ್ದಾರೆ, ಸೆಕ್ಷನ್ 6ರ ಪ್ರಕಾರ 3 ವರ್ಷ ಸಮಯ ಡಿಕ್ಲೇರೆಷನ್ ಮಾಡಲು ಏಕೆಕೊಡುವುದು? ಎಲ್ಲೂ ಈ ರೀತಿ ಇಲ್ಲ. ಇದರಲ್ಲಿ ರಾಜಕೀಯಕ್ಕೆ ವಾದವಿದೆ. ಸಿದ್ಧವಿರಪ್ಪನವರ ಊರಿನಲ್ಲಿ ಕೈಗಾರಿಕೆಗೆ ಒಂದು ಪೂರ್ಣ ಸರ್ವೆ ನಂಬರು ಬೇಕೆಂದು ಹೇಳಿದರು. ಹಾಗೆ ಬೇಕಾದರೆ ಚೂರುಚೂರಾಗಿ ಡಿಕ್ಲೇರೆಷನ್ ಮಾಡುವುದೇಕೆ? ಇದರಲ್ಲಿ ದುರುದ್ದೇಶವಿದೆ. ಸೆಕ್ಷನ್ 4 (1)ರ ಪ್ರಕಾರ 108ನೇ ಸರ್ವೆ ನಂಬರ್ ಪೂರ್ತಿ ಬೇಕೆಂದು ಹೇಳಿ ಚುನಾವಣೆ ಸಮಯದಲ್ಲಿ ಸೆಕ್ಷನ್ 6ರ ಪ್ರಕಾರ ಎರಡು ಸರ್ವೆ ನಂಬರ್ ಬೇಕೆಂದು ಹೇಳುವುದು, ಒಟನ ಸಮಯವಾದ ನಂತರ ಬಿಡುವುದು. ಹೀಗೆಲ್ಲಾ ನಡೆಯುತ್ತಿದೆ.

ಇದು ಬ್ಯಾಂಕಿನಲ್ಲಿ ಹನ್ನೆರಡು ರೂಪಾಯಿಗಳನ್ನಿಟ್ಟು ಮೂರು ಮೂರು ರೂಪಾಯಿಗಳಂತೆ ವಾಪಸು ಹೇಗೆ ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳುತ್ತಾರೋ ಆ ರೀತಿ ಆಯಿತು ! ಇದರಿಂದ ರಾಜಕೀಯ ಕೈವಾಡ ಕಂಡಾಟಕ್ಕೆ ಆಗಲಿಕ್ಕೆ ಉಂಟು. ಶುರುವಿಗೆ ಎರಡನೇ ಟೈಂನಲ್ಲಿ ಹೂ ಹಳೆ ಮುಂತಾದ 5-6 ಗ್ರಾಮಗಳು ಇಲ್ಲ ಎಂದು ಹೇಳಿದರು. ಈಗ ಅವನ್ನೂ ಕೂಡ ನೋಟಪೈ ಮಾಡಿದ್ದಾರೆ. ಈ ಆಕ್ಟ್‌ನ ಪ್ರಕಾರ ಅವರಿಗೆ ಬೇಕಾದರೆ ಬಡಬಹುದು, ಇಲ್ಲದೇ ಇದ್ದರೆ ಅವರಿಗೆ ಹೇಗೆ ಬೇಕೋ ಹಾಗೆ ಮಾಡಬಹುದು.

Smt. LEELAVATHI RAI.—On a point of order Sir. I want to know whether the Hon'ble Member is giving a speech on the election or is he speaking on the Bill ?

Sri P. V. AITHAL.—I am giving instances of how much mischief can be done by extending the period and passing section 6 piecemeal, ಮೊದಲಿಗೆ ಪ್ರಾರಂಭಮಾಡುವಾಗ ಇಂಜಿನಿಯರುಗಳನ್ನು ಕೇಳಿ ಎಷ್ಟು ಜಾಗ ಬೇಕೋ ಅಷ್ಟನ್ನು ಮಾತ್ರ ಆಕ್ಟಿನಲ್ಲಿ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳಬೇಕು. ಹಾಗಲ್ಲದೇ ಈ ರೀತಿ ಸೆಕ್ಷನ್ 6ರ ಪ್ರಕಾರ ಮಾಡುತ್ತಾ ಹೋದರೆ ಎಕ್ಸ್‌ಪ್ರೊಪ್ರೈಟರಿ ರೈಟ್ಸ್ ಜನಗಳ ಮನಸ್ಸನ್ನು ಬಹಳ ನೋವು ಮಾಡುತ್ತದೆ. ವ್ಯಕ್ತಿಗಳ ಹಕ್ಕು ಏನಿದೆ ಅದಕ್ಕೆ ಧಕ್ಕೆಯನ್ನು ತಂದು ಒಡ್ಡುತ್ತಾ ಇದ್ದೀರಿ. ವ್ಯಕ್ತಿ ಸ್ವಾತಂತ್ರ್ಯವನ್ನು ಕಾಪಾಡಬೇಕು, ಆಗತ್ಯವಲ್ಲದ ಅಧಿಕಾರಗಳನ್ನು ಇದರಲ್ಲಿ ಕೊಡಬಾರದು. 4 (1) ರ ಪ್ರಕಾರ ಅಕ್ಟಿನಿಷನ್ ಮಾಡುವಾಗ ಪರಿಣತರ ಅಭಿಪ್ರಾಯವನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಂಡು ಒಂದೇ ಸಲ ಎಷ್ಟು ಭೂಮಿ ಬೇಕೋ ಅಷ್ಟನ್ನು ನಿಗದಿ ಮಾಡಬೇಕು. ಇಲ್ಲದೇ ಹೋದರೆ ರಾಜಕೀಯ ಕೈವಾಡ—ಆಗ್ರಸ್ಕಾನ್ ದಲ್ಲಾತತ್ವ ಮಂತ್ರಿಗಳು ಕೈವಾಡ ನಡೆಸಲಕ್ಕೆ ಅನುಕೂಲವಾಗುತ್ತದೆ. ಒಂದು ಕೇಸಿನಲ್ಲಿ 50 ಸಲ ತೀರ್ಪು ಯಾರೂ ಕೂಡ ಕೊಡುವುದಿಲ್ಲ, ಬೇಕಾದರೆ ಅಪೀಲು ಕೋರ್ಟಿಗೆ ಹೋಗಬಹುದು. ಒಬ್ಬ ನ್ಯಾಯಾಧೀಶ ಹತ್ತು ಸಲ ತನ್ನ ತೀರ್ಪನ್ನು ಒಂದು ಕೇಸಿನಲ್ಲಿ ಬದಲಾವಣೆ ಮಾಡುವಂತಹದು ಇದೆಯೇ ಸ್ವಾಮಿ ?

MR. DEPUTY SPEAKER.—We have allotted only half-an-hour for this Bill.

Sri P. V. AITHAL.—I have not completed. I have just begun. ಇದುವರೆಗೂ ಒಂದು ಡಿಕ್ಲರೇಷನ್ ಹಾಕಿ 3 ಸರ್ವೆ ನಂಬರ್ ಇರುವ ಕಡೆ ಎರಡು ಸರ್ವೆ ನಂಬರ್ ತೆಗೆದುಕೊಂಡು ಮತ್ತೊಂದು ಕಡೆ ಇನ್ನೊಂದು ಸರ್ವೆ ನಂಬರ್ ನಂಬರು ತೆಗೆದುಕೊಂಡದ್ದು ಇದೆ. ಬೈಕಂಪಾದಿನಲ್ಲಿ ಈ ರೀತಿ ಅದದ್ದು ಉಂಟು, ಜಾತಿ ಕೆಟ್ಟ ಹೆಂಗಸು, ಜಾತಿ ಕೆಟ್ಟ ಒಬ್ಬ ದ್ರಾಹಣ ಇದ್ದರೆ ನುಡು ಶುದ್ಧ ಅಂತ ಮಾಡುತ್ತಾರೆ. ಆ ರೀತಿ ನುಡುಶುದ್ಧ ಇಲ್ಲ ತಾಪ ಮಾಡುತ್ತಾ ಇದ್ದೀರಿ, ಇದು ಬಹಳ ಅನ್ಯಾಯ. ರಾಯರುಗಳಾದ ನಮಗೆ ಇದರ ವಿಷಯ ಗೊತ್ತು. ವ್ಯಾಲಿಡೇಷನ್ ಸರಿಯಾಗಿಲ್ಲ ಎಂದು ಒಂದು ಸಲ ಸುಪ್ರೀಂ ಕೋರ್ಟು ತೀರ್ಮಾನ ಕೊಟ್ಟ ನಂತರ ಅದರ ಭವಿಷ್ಯವನ್ನೇ ತೆಗೆದುಕಾಕಲಕ್ಕೆ ಕಾನೂನನ್ನೇ ಬದಲಾಯಿಸುವುದು ಸರಿಯಲ್ಲ. ಇದು ಪ್ರಜಾಪ್ರಭುತ್ವಕ್ಕೆ ಅನ್ಯಾಯ ಎಂದು ಹೇಳುತ್ತೇನೆ. ನಮ್ಮ ದೇಶ ಇನ್ನೂ ಮುಂದುವರಿಯಬೇಕಾದ ದೇಶವಾದ ಕಾರಣ ಇಲ್ಲ ಪ್ರಜಾಪ್ರಭುತ್ವ ಬೆಳೆಯುವುದಕ್ಕೆ ಅವಕಾಶ ಮಾಡಿಕೊಡಬೇಕು. ಈ ರೀತಿ ತಾಪ ವ್ಯಾಲಿಡೇಷನ್ ಮಾಡುವುದಕ್ಕೆ ಹೊರಟಿರುವುದು ಬಹಳ ಅಗೌರವವಾಗಿ ಕಾಣುತ್ತಾ ಇದೆ. ಸುಪ್ರೀಂ ಕೋರ್ಟು ಒಂದು ಉನ್ನತವಾದ ನ್ಯಾಯಾಸ್ಥಾನ, ಅದೇ ರೀತಿ ಹೈಕೋರ್ಟು ಕೂಡ, ಅವರು ನ್ಯಾಯ ದೃಷ್ಟಿಯಿಂದ ಮಾಡಿದಂತಹ ತೀರ್ಮಾನಗಳಿಗೆ ತಿದ್ದುಪಡಿಯನ್ನು ತಂದು ನುಡುಶುದ್ಧ ಮಾಡಿದಂತೆ ಮಾಡುವುದು ಸರಿಯಲ್ಲ. ಹೀಗೆ ಮಾಡಿದರೆ ಜ್ಯುಡಿಸಿಯರಿಗೆ ಸುಪ್ರೀಮಸಿ ಕೊಟ್ಟ ಹಾಗೆ ಆಗುವುದಿಲ್ಲ. ಥೇಯೋಡ್ಲೇಶಗಳಲ್ಲಿ ಪಾರ್ಟಿಮೆಂಟ್ ಮಾಡಿದೆ, ಆದ್ದರಿಂದ ನಾವು ಮಾಡಬೇಕಾಗಿದೆ ಎಂದು ಹೇಳಿದ್ದೀರಿ. ಇದು ಕನ್‌ಕರೆಂಟ್ ಲಸ್ಟ್‌ನಲ್ಲಿ ಇದೆ. ಕಾನ್‌ಸ್ಟಿಟ್ಯೂಷನ್ ಆರ್ಟಿಕಲ್ 251ರ ಪ್ರಕಾರ:

“251. Nothing in articles 249 and 250 shall restrict the power of the Legislature of a State to make any law which under this Constitution it has power to make, but if any provision of a law made by the Legislature of a State is repugnant to any provision of a law made by Parliament which Parliament has under either of the said articles power to make.

(SRI P. V. AITHAL)

the law made by Parliament, whether passed before or after the law made by the Legislature of the State, shall prevail, and the law made by the Legislature of the State shall to the extent of the repugnancy, but so long only as the law made by Parliament continues to have effect, is inoperative."

ಅವರು ಮಾಡಿದ್ದಕ್ಕೆ ಏನಾವರೂ ಎರುದ್ದವಾಗಿದ್ದರೆ ಅದು ಇನ್‌ಅಪರೇಟಿವ್ ಆಗುತ್ತದೆ. ತಾವು ಅದ್ದುಪಡಿ ಮಾಡುವುದು ನ್ಯಾಯವಲ್ಲ. ತಮ್ಮ ತಿದ್ದುಪಡಿಯ ಪ್ರಕಾರ ಭೂಮಾಲೀಕರಿಗೆ ಇವತ್ತಿನ ಮಾರ್ಕೆಟ್ ವ್ಯಾಲ್ಯು ಸಿಕ್ಕುವುದಿಲ್ಲ.

The Act is not intended to freeze to land value. What you are doing now by validating is, you are giving compensation at the rate prevailing 6 or 7 years ago at the time of the notification although the payment is not made even today after the lapse of 6-7 years.

ಭೂಮಿಯ ಕ್ರಯವನ್ನು ಸ್ಥಗಿತ ಮಾಡಲಕ್ಕೆ ಎಂದು ಹೇಳುತ್ತೀರಿ, ಇದು ಸುಪ್ರೀಂ ಕೋರ್ಟ್, ಹೈಕೋರ್ಟ್‌ಗಳಲ್ಲಿ ಸ್ಟ್ರೈಕ್ ಡೌನ್ ಆಗುತ್ತದೆ ಎಂದು ಹೇಳುತ್ತೀನೆ.

Mr. DEPUTY SPEAKER.—The House will now adjourn for half-an-hour.

The House rose at Three of the Clock to re-assemble at Thirty Minutes past Three of the Clock.

The House re-assembled at Thirty five Minutes past Three of the Clock.

(MR. DEPUTY SPEAKER in the Chair)

ಶ್ರೀ ಬಿ. ಎ. ಐತಾಳ.—ಈಗ ಈ ತಿದ್ದುಪಡಿಯಲ್ಲಿ ಸರ್ಕಾರದವರು ಕೇಳಿರುವುದು ಏನೆಂದರೆ ಸರ್ಕಾರದವರಿಗೆ ಭೂಮಿಯನ್ನು ಆಕ್ವಯರ್ ಮಾಡಬೇಕೆಂಬ ಅಗತ್ಯ ಕಂಡಾಗ ಅವರು ಆ ಭೂಮಿಯನ್ನು ಇಲ್ಲ ಹೇಳಿರತಕ್ಕ ಕಾಲ 6ರ ಪ್ರಕಾರ ಒಂದು ಸಲಕ್ಕಾದರೂ ಆಕ್ವಯರ್ ಮಾಡಬಹುದು, ಇಲ್ಲವೇ ಹಲವಾರು ಸಾರ್ತಿಯಾದರೂ ಅದನ್ನು ಆಕ್ವಯರ್ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳುವುದಕ್ಕೆ ಅಧಿಕಾರ ಕೊಡಬೇಕೆಂದು ಕೇಳಿಕೊಂಡಿದ್ದಾರೆ. ಆದರೆ ಹಾಲಿ ಇರತಕ್ಕ ಸೆಕ್ಷನ್ 4 (1)ರ ಪ್ರಕಾರ ಹಾಗೆ ಭೂಮಿಯನ್ನು ಆಕ್ವಯರ್ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳಲು ಯಾವ ಕಾನೂನಿನ ಆತಂಕವೂ ಇರುವುದಿಲ್ಲ. ಅಥವಾ ಇಲ್ಲವೆಂಬರೆಗೆ ಯಾವ ಹೈಕೋರ್ಟ್‌ಗಲ ಅಥವಾ ಸುಪ್ರೀಂ ಕೋರ್ಟ್‌ಗಲ ಸರ್ಕಾರದವರು ತಮಗೆ ಬೇಕಾಗತಕ್ಕ ಭೂಮಿಯನ್ನು ಒಂದೇ ಸಾರಿಗೆ ಆಕ್ವಯರ್ ಮಾಡಬೇಕೆಂದು ಹೇಳಿರುವುದಿಲ್ಲ. ಹಾಗಿದ್ದರೂ ಈ ದಿವಸ ಸರ್ಕಾರದವರು ಈ ಒಂದು ತಿದ್ದುಪಡಿಯನ್ನು ತಂದು ಸೆಕ್ಷನ್ 6ರ ಪ್ರಕಾರ ಭೂಮಿಯನ್ನು ಹಲವಾರುಬಾರಿ ಆಕ್ವಯರ್ ಮಾಡಿಕೊಂಡು ಅದಕ್ಕೆ ಒಬ್ಬರಾಯನ ಕಾಲದ ಪದ್ಧತಿಯ ಮೇಲೆ ಜನರಿಗೆ ಪರಿಹಾರ ನೀಡಿ ಅವರಿಗೆ ಅದರಿಂದ ಎಷ್ಟೇ ಆನಾನುಕೂಲವಾದರೂ ಚಿಂತೆಯಿಲ್ಲ, ಸರ್ಕಾರದವರಿಗೆ ಮಾತ್ರ ಯಾವ ತೊಂದರೆಯೂ ಆಗಬಾರದೆಂದು ಹೇಳಿ ಇದನ್ನು ತಂದಿದ್ದಾರೆ. ಭೂಮಿಯನ್ನು ಆಕ್ವಯರ್ ಮಾಡತಕ್ಕ ಕಾರ್ಯ ಬಹಳ ಅಲ್ಪ ಅವಧಿಯಲ್ಲೇ ನಡೆಯುವುದಕ್ಕೆ ಅವಕಾಶ ವಿದ್ದರೂ ಸರ್ಕಾರದವರು ಈಗ ಮೂರು ವರ್ಷಗಳ ಅವಕಾಶವನ್ನು ಏಕೆ ಇಲ್ಲ ತೋರಿಸಿದ್ದಾರೆ ? ಹಳೇ ಸೆಕ್ಷನ್ 6 (1)ರ ಪ್ರಕಾರ ಭೂಮಿಯನ್ನು ಆಕ್ವಯರ್ ಮಾಡತಕ್ಕ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ಪ್ರಿಲಿಮಿನರಿ ಕಲಸಕಾರ್ಯಗಳಿಗೆ 15 ದಿನಗಳು ಸಾಕು. ಅಲ್ಲಂದ ಅದು ಸರ್ಕಾರಕ್ಕೆ ಹೋಗಿ ಬರಲು ಎಷ್ಟು ಕಾಲ ಬೇಕು ? ಫೈನಲ್ ಡಿಕ್ಲೇರೆಷನ್ ಮಾಡುವುದಕ್ಕೆ ಎರಡು-ಮೂರು ತಿಂಗಳ ಕಾಲವಾದರೆ ಅವೇ ಹೆಚ್ಚು ಹಾಗಿರುವಾಗ ಇಲ್ಲ-ಮೂರು ವರ್ಷಗಳ ಕಾರಾವಕಾಶವನ್ನು ಕೇಳಿರತಕ್ಕದ್ದು ಸರಿಯಲ್ಲ.

ಈ ಶಾಸನಕ್ಕೆ ಪದೇ ಪದೇ ತಿದ್ದುಪಡಿಗಳನ್ನು ಮಾಡುತ್ತಲೇ ಇದ್ದಾರೆ. 1963ರಲ್ಲಿ ಒಂದಾವರ್ತಿ ತಿದ್ದುಪಡಿ ಮಾಡಿದರು, ಅನಂತರ 1964 ರಲ್ಲಿ ಒಂದಾವರ್ತಿ ಮತ್ತೆ 1965 ಆ ಮೇರೆ 1966ರಲ್ಲಿ ಒಂದು ಸಾರಿ ಹೀಗೆಲ್ಲಾ ಬದಲಾವಣೆ ಮಾಡುತ್ತಲೇ ಬಂದಿದ್ದಾರೆ. ಆದರೆ ಇಲ್ಲಿಯ ವರೆಗೆ ಯಾವ ಹೈಕೋರ್ಟಿನಲ್ಲಿಯೂ, ಸೂಪ್ರೀಂ ಕೋರ್ಟಿನಲ್ಲಿ ಆಗಲಿ ಇವರು ಕೇಳುತ್ತಿರುವ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಮಾಡಬೇಕೆಂದು ಹೇಳಿಲ್ಲ. ಈಗ ಮೂರು ವರ್ಷಗಳ ಕಾರಾವಕಾಶವನ್ನು ಕೇಳಿರತಕ್ಕಿದ್ದರಲ್ಲಿ ಬಹಳ ಅಪಾಯವಿದೆ. ಈ ದಿವಸ ಒಬ್ಬ ಸೆಲ್ಮನ್‌ಟಾಕ್ಸ್ ಅಧಿಕಾರಿಯು ಒಬ್ಬರಿಗೆ ಒಂದು ನೋಟೀಸನ್ನು ಕೊಟ್ಟರೆ.....

“Show cause within 15 days why a tax of Rs. 1,000 should not be levied on you” ಎಂದು ಕೊಡುತ್ತಾನೆ.

ಆ ವ್ಯವಹಾರ ತೀರುವುದಕ್ಕೆ ಅವನಿಗೆ ಮೂರು ವರ್ಷಗಳ ಅಕಾಶವನ್ನು ಕೊಟ್ಟರೆ ಆ ವರ್ತನು ಆ ಅಧಿಕಾರಿಯು ಬಳಿ ಬಂದು ಅವನಿಗೆ ಬೆಳ್ಳಿ ಹಚ್ಚುವುದಕ್ಕೆ ಅವಕಾಶವಿರಲಿ ಅಂತ ಇದನ್ನು ಮಾಡಿದ್ದಾರೆ. ಇಲ್ಲಿವೇ ಯಾವುದಾದರೊಂದು ಉದ್ದೇಶವನ್ನು ಮನಸ್ಸಿನಲ್ಲಿಟ್ಟುಕೊಂಡು ಇವರು ನೋಟೀಸನ್ನು ಕೊಟ್ಟು ಮೂರು ವರ್ಷ ಕಾಲ ಹಾಗೆ ಸುಮ್ಮನೆ ಕಾಲಹರಣೆ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದು ಆ ಮಧ್ಯೆ ಕಾಂಗ್ರೆಸ್ ಎರಡನೇ ಏನಾದರೂ ಬರುವುದಾಗಿದ್ದರೆ ಅದಕ್ಕೆ ಲಂಚದ ಹಣವನ್ನು ಪಡೆಯುವುದಕ್ಕೆ ಅವಕಾಶ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳಬಹುದೆಂದು ಇದನ್ನು ಮಾಡಿದ್ದಾರೆಂದು ನನಗೆ ತೋರುತ್ತಿದೆ.

ಇಂಥ ಒಂದು ಅಧಿಕಾರವನ್ನು ಇವರು ಆ ಅಧಿಕಾರಿಗಳ ಕೈಗೆ ಕೊಟ್ಟಿದ್ದರೆ ಅವರು ಯಾವ ಕಾಲಕ್ಕೆ ಇವರಿಗೆ ಏನು ಬೇಕೆಂದರೆ ಅದನ್ನು ಮಾಡಲು ಅನುಕೂಲವಾಗುತ್ತದೆ. ಆ ಉದ್ದೇಶ ಇವರಿಗೆ ಇಲ್ಲದಿದ್ದರೆ ಆ ಅಧಿಕಾರಿಗಳು ಮೂರು ವರ್ಷಕಾಲ ಸುಮ್ಮನೆ ಕೈಕಟ್ಟಿಕೊಂಡು ಕೆಲಸ ಮಾಡದೆ ಕುಳಿತಿರಬೇಕೆಂಬುದು ಸರ್ಕಾರದವರ ಉದ್ದೇಶವೇ! ಆದುದರಿಂದ ಇದೊಂದು ದುಸ್ಸಾಧನೆಯ ಕೆಲಸ ಆಗಿದೆ. ಇದರಲ್ಲಿ ಬೋನಾಫೈಡಿ ಉದ್ದೇಶವೇನೂ ಇಲ್ಲ. ಇಲ್ಲಿ ಸೆಕ್ಷನ್ 6ರಲ್ಲಿ ಹೀಗೆ ಹೇಳಿರುವಾಗ ಇನ್ನು ಈ ಇರಾಖೆಗೆ ಈ ಅಫೀಸರುಗಳ ಒಂದು ಸೈನ್ಯವಾದರೂ ಏಕೆರಬೇಕು? ಹಾಲಿ ಇರತಕ್ಕ ಈ ಅಧಿಕಾರಿಗಳ ಸೈನ್ಯ ಈಗ ಇಷ್ಟು ನಿರ್ಬಂಧಗಳಿದ್ದರೂ 1963 ರಿಂದ ಇವರಿಗೆ ಪ್ರತಿ ತಿಂಗಳೂ 55 ಸಾವಿರ ರೂಪಾಯಿಗಳು ಸಂಬಳ ಸಾರಿಗೆಗಾಗಿ ಖರ್ಚಾಗುತ್ತಿದ್ದರೂ ಈ ಸೆಕ್ಷನ್ 12ಕ್ಕೆ ತಿದ್ದುಪಡಿ ಪಾಸಾಗಬೇಕೆಂದು ಹೇಳಿ ಇಲ್ಲಿಯವರೆಗೂ ಏನೂ ಕೆಲಸಗಳೇ ಆಗಿಲ್ಲ. ಇಲ್ಲಿಯ ತನಕ ಇವರಲ್ಲಿಗೂ ಸುಮ್ಮನೆ ಸಂಬಳವನ್ನು ಕೊಟ್ಟು ಹಾಗೆ ಆಗಿದೆ. ಈ ಕೆಲಸ ಕಾರ್ಯಗಳೆಲ್ಲಾ ಆರು ತಿಂಗಳೊಳಗೇ ಆಗಬೇಕೆಂಬ ನಿರ್ಬಂಧವಿದ್ದರೂ ಕೆಲಸಗಳಾಗದೆ ಇರುವಾಗ ಇನ್ನು ತಾವು ಮೂರೂ ವರ್ಷ ಕಾರಾವಕಾಶ ಕೇಳಿವರೆ ಇದಕ್ಕೆ ಲಕ್ಷಾಂತರ ರೂಪಾಯಿಗಳನ್ನು ಸಂಬಳಕ್ಕಾಗಿ ತೆರೆಬೇಕಾಗುವುದು ಆದರೆ ಈಗಾಗಲೇ ಮೂರು ವರ್ಷಗಳಾಗಿವೆ. ಇಲ್ಲಿ ಹತ್ತು ಇಪ್ಪತ್ತು ಎಕರೆಗಳ ವರೆಗೆ ಅಕ್ಷೈರು ಮಾಡುವುದಕ್ಕೋಸ್ಕರವಾಗಿ ಇಷ್ಟು ಅಫೀಸರುಗಳನ್ನು ಇದಕ್ಕಾಗಿ ಇಲ್ಲಿಟ್ಟು ಹೆಚ್ಚು ಖರ್ಚು ಸರ್ಕಾರಕ್ಕೆ ಆಗುವಂತೆ ಮಾಡಿದ್ದಾರೆ. ಇದರಲ್ಲಿ ಬಹಳ ಮೋಸ ಇದೆ. ಇದರ ಬಗ್ಗೆ ಒಂದು ಸಣ್ಣ ನಿದರ್ಶನವನ್ನು ಇಲ್ಲಿ ಹೇಳುತ್ತೇನೆ. ಅದು ಸೆಕ್ಷನ್ 6ರ ಬಗ್ಗೆ. ಅದು ನಮ್ಮ ಕಡೆ ಇರುವ ಮಂಗಳೂರು ಬಂದರಿಗೆ ಸುಮಾರು ಐದು-ಆರು ಮೈಲಿಗಳ ದೂರದಲ್ಲಿ ಈಗಲೂ ಒಂದು ಬೋರ್ಡಿದೆ. ಅದು ಕಾಗೋಸ್ ಸೈಟಿಗಾಗಿ ಹಾಗೂ ಐಸ್ ಸ್ಟೋಂ ಫ್ಯಾಕ್ಟರಿ ಬಗ್ಗೆ ಎನ್ನುವ ಒಂದು ಬೋರ್ಡಿದೆ. ಈ ಐಸ್ ಫ್ಯಾಕ್ಟರಿಯನ್ನು ನಮ್ಮ ಮುಖ್ಯ ಮಂತ್ರಿಗಳಾದ ಶ್ರೀಮಾನ್ ನಿಜಲಿಂಗಪ್ಪ ನವರೇ ಒಪ್ಪ ಮಾಡಿ ಬಂದರು. ಇಲ್ಲೇನಾಗಿದೆ ಎಂದರೆ, ಬಂದರಿಗಾಗಿ ಇದ್ದ ಸುಮಾರು ಐದು-ಆರು ಎಕರೆಗಳಷ್ಟು ಭೂಮಿಯನ್ನು ಅಕ್ಷೈರು ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳಲೇ ಇಲ್ಲ. ಎಕೆಂದರೆ, ಇದು ಅವರ ಕಡೆಯ ವರಿಗೇ ಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ ಎಂದು ಅಲ್ಲಿನ ಅಧಿಕಾರಿಗಳು ಇದರ ಬಗ್ಗೆ ಯಾವ ಕ್ರಮವನ್ನೂ ನಡೆಸಲೇ ಇಲ್ಲ. ಅದುದರಿಂದ ನೀವು ಈಗ ಸೆಕ್ಷನ್ (6) ಎಂದು ತಂದು ತಿದ್ದುಪಡಿ ಮಾಡಬೇಕೆಂದು ಹೊರಟರೆ ಮುಂದೆ ಯಾವ ರೀತಿಯಿಂದಲೂ ಈಗ ಅಕ್ಷೈರು ಮಾಡದೇ ಇರುವ ಭೂಮಿಯನ್ನು ಪಡೆಯಲು ಸಾಧ್ಯವೇ ಇಲ್ಲ. ಮಂಗಳೂರು ಬಂದರಿಗಾಗಿ ಇಲ್ಲಿ ಹಿಂದೆ ಬರ್ತ್ ಮಾಡಬೇಕೆಂದೂ ಕೂಡ ಇತ್ತು. ಈಗ ಇದನ್ನು ಹಾಗೇ ಕೈಬಿಡಲಾಗಿದೆ. ಈ ರೀತಿ ನೀವು ಮಾಡುವುದು ಸರಿಯಲ್ಲ. ಹಿಂದೆ ಇದ್ದ ರೆವಿನ್ಯೂ ಮಂತ್ರಿಗಳು ಇದನ್ನು ಮಾಡಿದ್ದಾರೆ. ಇಂದು ನೀವು ರೆವಿನ್ಯೂ ಮಂತ್ರಿಗಳಾಗಿ ಬಂದು ಈ ರೀತಿ ಮಾಡುವುದು ಸರಿಯಲ್ಲ ಈಗಿರುವ ಸೆಕ್ಷನ್ (6)ನ್ನು ತಿದ್ದುಪಡಿ ಮಾಡಬೇಕೆಂದು ತಂದಿರುವ ಬಿಲ್ಲನ್ನು ಕೀಗ ತರಬೇಡಿ. ಇದರಿಂದೇನೂ ಜನಕ್ಕೆ ಅನುಕೂಲವಾಗುವುದಿಲ್ಲ. ಸೆಕ್ಷನ್ (6)ರ ಪ್ರಕಾರ ಡಿಕ್ಲೇಷನ್ ಕೊಡುವುದು ಮತ್ತು ಸೆಕ್ಷನ್ (4)ರ ಪ್ರಕಾರ ನೋಟೀಫಿಕೇಷನ್ ಹೊರಡಿಸುವುದು ಎಂದು ಏನು ಇದರಲ್ಲಿ ಹೇಳಿದ್ದೀರಿ ಇದನ್ನು ತಿದ್ದುಪಡಿ ಮಾಡದೇ ಮೊದಲು

(ಶ್ರೀ ಪಿ. ವಿ. ಐತಾಳ)

ಇರುವಂತೆ ಇದ್ದರೆ ಸರಿಯಾಗಿರುತ್ತದೆ. ನಾನು ಆಗಲೇ ಹೇಳಿದ ಐಸ್ ಕ್ರೀಂ ಫ್ಯಾಕ್ಟರಿಯ ಬಗ್ಗೆ ಅದರ ಹತ್ತಿರ ಇರುವ ಸುಮಾರು ಐವಾರು ಎಕರೆಗಳಷ್ಟು ಭೂಮಿಯನ್ನು ಅಕ್ವೈರು ಮಾಡಬೇಕೆಂದು ಆಲಸ ಅಧಿಕಾರಿಗಳು ಈಚೆಗೆ ನೋಡಿದರೆ ಅದಕ್ಕೆ ಸಂಬಂಧಪಟ್ಟ ಸರ್ವೆ ನಂಬರ್ ನೀಗಿಲ್ಲ. ಇದರ ಬಗ್ಗೆ ಯಾವ ವಿವರಗಳೂ ಈಗ ಸಿಗುತ್ತಿಲ್ಲ. ಈ ರೀತಿ ಸತ್ಯಕ್ಕೆ ದೂರವಾದ ವಿಚಾರಗಳನ್ನು ಮಾಡುವುದಕ್ಕೆ ಹೋಗಬಾರದು. ಇಂತಹ ತಿಮ್ಮಪಡೆಗಳನ್ನು ಮಾಡಲು ಹೋಗಬೇಡಿ. ಇದರಲ್ಲಿ ರಾಜಕೀಯ ಕೈವಾಡಗಳು ಬರಲು ಅವಕಾಶವಾಗುತ್ತವೆ. ಇಂತಹ ಕೆಲಸಗಳನ್ನು ಮಾಡಲು ಹೋಗಬೇಡಿ.

(MR. SPEAKER in the Chair)

ಈಗ ಇದರಲ್ಲಿರುವ ಸೆಕ್ಷನ್ (6)ರ ಪ್ರಕಾರ ಮೂರು ತಿಂಗಳೊಳಗೆ ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳಬೇಕು ಮತ್ತು ಸಬ್ ಸೆಕ್ಷನ್ (3)ರ ಪ್ರಕಾರ ಮೂರು ವರ್ಷಗಳ ಕಾಲ ಎಂದು ಮಾಡುತ್ತ ಕಾರಾವಕಾಶ ಹೆಚ್ಚು ಮಾಡಬೇಕೆಂದು "ಟೈಂ ಸೇವಿಂಗ್ ಡಿವೈಸ್" ಮಾಡುವುದನ್ನು ನಾನು ಖಂಡಿತ ಒಪ್ಪುವುದಿಲ್ಲ. ಹೀಗೆ ಮಾಡಿಯೇ ನಮ್ಮ ಬಂದರಿನ ಪ್ರಾಜೆಕ್ಟ್ ಕೆಲಸಗಳು ಆಗುವುದಕ್ಕೆ ತೊಂದರೆಯಾಗುತ್ತಿದೆ ಮತ್ತು ಇಲ್ಲದ ಗೊಂದಲಗಳಿಗೆ ಅವಕಾಶವಾಗಿದೆ. ಆದುದರಿಂದ ಸೆಕ್ಷನ್ (6) ಈಗಿರುವಂತೆಯೇ ಇರಲಿ, ಇದನ್ನು ತಿದ್ದುಪಡಿ ಮಾಡಲು ಹೋಗಬೇಡಿ. ಈಗ ನೀವು ಏಕೆ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದೀರಿ ಎಂದರೆ, ನಿಮಗೆ ಬೇಕಾದವರನ್ನು ಇಲ್ಲಿ ಉಳಿಸುವುದಕ್ಕಾಗಿ ಮಾಡಿಂತಿದೆ. ಇದರಂತೆ ಮುಂದೆ ಯಾರೂ ಇದನ್ನು ತಡೆ ಹಿಡಿಯಲಿಕ್ಕೆ ಬರುವುದಿಲ್ಲ. ಒಂದು ವೇಳೆ ತಾವು ಇದಕ್ಕೆ ಮೂರು ವರ್ಷಗಳಷ್ಟು ಟೈಂ ಕೊಡಬೇಕು ಎಂದು ಮಾಡಿದರೆ ಅವರಿಗೆ ಏನು ಪರಿಹಾರ ಕೊಡುವುದಕ್ಕೆ ಆಗುತ್ತದೆ? ಭೂಮಿಯನ್ನು ಪಡೆದುಕೊಂಡು ಮಾಲೀಕರಾಗಲಿ ಪರಿಹಾರವನ್ನು ಸೆಕ್ಷನ್ (6)ರ ಪ್ರಕಾರ ನೀವು ಕೊಡುವಾಗ ಯಾವ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಕೊಡುತ್ತೀರಿ ಎಂದರೆ ಸೆಕ್ಷನ್ (4) (1)ರ ಪ್ರಕಾರ ಕೊಡುತ್ತೀರಿ. ಇದರಿಂದ ತುಂಬಾ ರೈತರಿಗೆ ಅನ್ಯಾಯವಾಗುತ್ತದೆ. ಯಾವುದಾದರೂ ಒಂದು ನ್ಯಾಯವಾದ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಜನರಿಗೆ ಅನುಕೂಲವಾಗುವಂತಹ ಕಾನೂನುಗಳನ್ನು ಮಾಡಬೇಕು. ಇಂತಹ ತಿದ್ದುಪಡಿಯನ್ನು ತರುವುದನ್ನು ನೀವು ಮೊದಲು ಕೈ ಬಿಡಬೇಕು. ನಿಮಗೆ ಅಕ್ವೈರು ಮಾಡುವುದಕ್ಕಾಗುವುದಿಲ್ಲ ಎಂದು ಈ ರೀತಿಯಾಗಿ ಅಧಿಕಾರಿಗಳನ್ನು ಇಟ್ಟುಕೊಳ್ಳುವುದು ಸರಿಯಲ್ಲ. ಅಧಿಕಾರಿಗಳಿಗೆ ಇಷ್ಟು ದೊಡ್ಡ ಅಧಿಕಾರವನ್ನು ಕೊಡಬಾರದು. ಇದರಲ್ಲಿ ಮಾಡಿರುವಂತೆ ಮೂರು ವರ್ಷಗಳಷ್ಟು ಕಾರಾವಕಾಶ ಹೆಚ್ಚು ಮಾಡಿದುದರಿಂದಲೇ ವೆಸ್ಟ್ ಕೋಸ್ಟಿನಲ್ಲಿರುವ ನಮ್ಮ ಭಾಗದ ಎಷ್ಟೋ ಜನಗಳಿಗೆ ಬಹಳ ದೊಡ್ಡ ಅನ್ಯಾಯಗಳಾಗಿವೆ ಮತ್ತು ಅವರ ಭೂಮಿಯನ್ನೂ ಬಲವಂತದಿಂದ ಕಸಿದುಕೊಂಡಿದ್ದಾರೆ. ಇಲ್ಲಿ ಸುಮಾರು 60ನೇ ಇಸವಿಯಲ್ಲಿ ಪುರುವಾದ ಅಕ್ಸಿಸಿಷನ್ ಕೇಸು ಅಪಾರ್ಟ್ ಆಗಿ ಬಂದು ಪರಿಹಾರ ಕೊಡುವ ವೇಳೆಗೆ ಏನು ಮಾಡಿದರು ಎಂದರೆ ಮೂರು ಸಾವಿರ ರೂಪಾಯಿಗಳ ಆಸ್ತಿಗೆ ಮುನ್ನೂರು ರೂಪಾಯಿಗಳಷ್ಟು ಪರಿಹಾರದ ಹಣ ಎಂದು ಕೊಟ್ಟು ಅವರ ಭೂಮಿಯನ್ನೆಲ್ಲಾ ಕಸಿದುಕೊಂಡಿದ್ದಾರೆ. ಆದುದರಿಂದ ಇಂತಹ ತಿದ್ದುಪಡಿಯನ್ನು ತರುವುದು ಈಗ ಸರಿಯಲ್ಲ ಮತ್ತು ಮಾನ್ಯ ಸದಸ್ಯರಾದ ಶ್ರೀ ಶಿದ್ದೇಶ್ವರಪ್ಪನವರು ಹೇಳಿದ ಹಾಗೆ ಹಾಗೂ ನಮ್ಮ ವಿರೋಧ ಪಕ್ಷದ ನಾಯಕರೂ ಹೇಳಿದ ಹಾಗೆ ಈ ಬಿಲ್ಲನ್ನು ಸೆಲಕ್ಟ್ ಕಮಿಟಿಗೆ ಕಳುಹಿಸಿ ಭೂ ಮಾಲೀಕರುಗಳನ್ನು ಹಾಗೂ ಇತರರನ್ನು ಕರೆಸಿ ಅವರ ಅಭಿಪ್ರಾಯಗಳನ್ನೂ ತೆಗೆದುಕೊಂಡು ಮುಂದೆ ಸರಿಪಡಿಸಬೇಕು ಎಂದು ಕಳಕಳಿಯಿಂದ ಇಲ್ಲಿ ಕೇಳಿಕೊಳ್ಳುತ್ತೇನೆ.

ಶ್ರೀ ಅಜೀಜ್ ಸೇಟ್ (ನರಸಿಂಹರಾಜ).—ಸ್ವಾಮಿ, ಅಧ್ಯಕ್ಷರಲ್ಲಿ ನನ್ನದು ಒಂದು ಏನಂತಿ. ನಮಗೆ ಇಲ್ಲಿ ಚರ್ಚೆಗಾಗಿ ತರುವ ಬಿಲ್‌ಗಳಿಗೆ ಸದಸ್ಯರು ಸರಿಯಾಗಿ ನೋಡಿ ಚರ್ಚೆ ಮಾಡಲು ಸಾಕಷ್ಟು ಕಾರಾವಕಾಶ ಸಿಗುತ್ತಿಲ್ಲ. ಅದರಲ್ಲೂ ಈಗಾಗಲೇ ಕೆಲವು ಬಿಲ್ಲುಗಳು ಇಲ್ಲಿಂದ ಪಾಸಾಗಿ ಆಕ್ಟ್‌ಗಳಾಗಿವೆ. ಇದರ ಜೊತೆಗೆ ಕೆಲವು ವೇಳೆ ಇಲ್ಲಿ ಅವಸರವಶದಾಗಿ ಬಿಲ್ಲುಗಳನ್ನು ತಂದು ಬೇಗನೆ ಚರ್ಚೆಮಾಡಿ ಪಾಸು ಮಾಡಿ ಎಂದರೆ ಅದರಿಂದ ಮುಂದೆ ತೊಂದರೆಯಾಗಿ ಕೆಲವು ವೇಳೆ ಹೈಕೋರ್ಟಿಗೆ ಹೋಗಿ ರಿಟ್‌ಗಳು ಬರುವ ಸಂಭವವಿರುತ್ತವೆ. ಈಗಾಗಲೇ ತಾವು ಹೇಳಿದ ಹಾಗೆ ಮಾನ್ಯ ಸದಸ್ಯರಾದ ಶ್ರೀಮಾನ್ ಐತಾಳರವರು ಸ್ಟಡಿ ಮಾಡಿಕೊಂಡು ಬಂದಿರುವಂತೆ ಇತರ ಸದಸ್ಯರುಗಳೂ ವಿಚಾರ ಮಾಡಿಕೊಂಡು ಇದರ ಬಗ್ಗೆ ಇಲ್ಲಿ ಮಾತಾಡಲು ಸಿದ್ಧವಾಗಿದ್ದಾರೆ ಮತ್ತು ಅಂತಹ ಸದಸ್ಯರುಗಳಿಗೂ ಹೆಚ್ಚು ಕಾರಾವಕಾಶ ಕೊಟ್ಟು ಚರ್ಚೆಗೆ ಅವಕಾಶ ಮಾಡಿಕೊಡಬೇಕೆಂದು ತಮ್ಮನ್ನು ಕೇಳಿಕೊಳ್ಳುತ್ತೇನೆ.

Sri S. D. KOTHAVALA (Sankeswar).—Mr. Speaker Sir, I rise to support the amending Bill which is under consideration in the House. An

attempt is made to show that the amending Bill is an expropriation enactment and honourable citizens of this country will be deprived of their property without proper compensation. I submit, Sir, that the provisions that are sought to be amended are such that they are in the interests of both the public as well as the individual owners whose property is under acquisition. Hon. Members who spoke are not here unfortunately. They think that unnecessarily a long time is being taken for the purpose of acquisition and no adequate compensation was given. On both these counts, this amendment is an improvement. That is what I am going to say regarding the provisions which are sought to be put into the main Act.

In the Central Act, there is no time limit for the purpose of acquisition. That fact may be noted. The amendment of the Central Act is contained in the Mysore Act, 1961, which is in force. That amended Act also does not provide any time limit. Whether it is one declaration to be made under Section 6 or two or three, that is a matter of detail; but there is nothing to prevent in definite time. Therefore, it may be seen that there is no time limit placed for the purpose of issuing declarations under Section 6, as the lawstands. Here there is an advance. Some important matters are escaping our attention. When there was absolutely no time limit for issuing the first declaration under Section 6, here the provision is made that within a maximum time of three years any number of declarations can be made. In no case, that period should exceed three years. That is a very salutary provision that is being introduced here. There is one question of extending the time or giving unlimited time. But the time which was unlimited has been limited by the amending provision. That is an advance in the interests of the individual owners.

The second point I am putting before the House is that in the case of provision of clause 3 regarding the pending proceedings, about which notification under Section 4 (1) are issued prior to the coming into force of this amending Act, it may be seen that it will have to be completed within two years from the date this amending Act comes into operation. Therefore, regarding pending proceedings, time of only two years is given. In the case of new proceedings three years time is given. There is great improvement upon the existing law.

Thirdly, in case acquisition is not finished within three years from the date of the coming into force of this Act, interest of 6 per cent on the compensation amount, as determined under the law, has to be paid from the time of the expiration of three years, from the date of the first notification. I shall give an illustration. The payment of interest does not relate to proceedings which ought to come into operation after the commencement of this Act. Supposing a notification is issued in the year 1960, and it is still pending and it is 7 to 8 years old. Under the provisions of this Act, interest at the rate of six per cent is payable from 1963 under this Act. Here is a provision which makes provision for payment of interest on compensation in which there is delay in making declaration under section 6 and taking decision. Here is a new provision,

(SRI S. D. KOTHAVALI)

under Article 31 of the Constitution reasonable compensation has to be paid for property acquired. So, here is a provision for completion of acquisition proceedings quickly and expeditiously to allow interest in case of delays.

These are the provisions. They are in the interests of the individual and no loss is being caused to him. Indefinite time was permitted formerly. A time limit is put now. This matter may be viewed from another stand point. A suggestion was made for referring the Bill to the Select Committee. This is a very simple measure. The time involved in the deliberations of the Committee, may not be good enough for the purpose of dealing with this Bill. By the time it finishes its labours this session is likely to be adjourned and in the mean while the purpose with which this is meant to be enacted, will be defeated.

These amendments have been necessary in the light of the judgment given by the High Court. When once a notification is issued under section 4(1) of the Act, declaration is made. Under the existing provisions, no second declaration can be made. If these were to prevail, many notifications, many acquisition proceedings are likely to be affected and they become invalid. Think of the loss to the public exchequer. The law should protect the interests of the state as well as the interests of the people or the individuals concerned. I think some of the hon'ble members, who spoke belong to the P. S. P. and the Janatha Congress Party, have sympathy for the Socialistic pattern of Society. Hon'ble member Aithala belongs to the P. S. P. All of them think and talk of socialism. I do not understand them when they lay undue emphasis on the interest of individuals. While stressing on public interest, I know individual interest should not be sacrificed; they should be safeguarded. But public interest too has to be safeguarded. Public funds should be sufficiently protected. Here the pending proceedings are reaching a stage of completion. At this stage, if something happens to invalidate the proceedings, is it not the duty of the House to pass legislation even with retrospective effect to validate them? We are not the only one who are doing it. The Parliament has amended the Central Land Acquisition Act on these lines. This amendment is practically a copy of the amendments effected by the Parliament. We are doing nothing new. The matter was discussed there in detail. They have taken all *pros* and *cons* into consideration before passing the amendments. This Bill is for the purpose of amending the original Act. Therefore, we are doing absolutely nothing new.

I hope, in view of all these considerations, this hon. House will pass the Bill without much debate and thus guard the interests of both the public and the individual owners whose lands are sought to be acquired.

4-00 P.M.

SRI M. NAGAPPA (Raichur).—Sir, I oppose this Bill for these reasons. Firstly because, as has been stated in the Statement of

Objections and Reasons, certain amendments to the original Act have been made by the Parliament and similar amendment to the same Act has been adopted by the Mysore Government. In view of that, I do not think that this amendment is necessary. Secondly, I consider that this amendment may also be repugnant to the Constitution because it controvenes so far as article 254 (2) is concerned. If you read proviso to clause (2) (i) it says :

“ Provided that no declaration in respect of any particular land covered by a notification under sub-section (1) of section 4, published after the commencement of the Land Acquisition (Mysore Amendment and Validation) Act, 1967 shall be made after the expiry of three years from the date of such publication”.

There is no time limit fixed under the Central Act to make another declaration under section 6, whereas, if you read this proviso, it fixes a period by a Notification between the Notification made under section 4 (1) and declaration that is to be subsequently made under section 6 of the Act. Therefore, if this proviso is going to be added, is to be to the main section 6 of of the original Act, not only to section (6) 1 (A). If you see by the very words, it is not a proviso to 1 (a) but is a proviso added to the main section i.e., 6 of original Central Act. Therefore, I submit that it is contravening article 254 (2) of the constitution.

Secondly, it is the right that has been vested in the citizen of India that if he is to be deprived of his property, it must be according to law. The amendment that has been brought is not to safeguard the interest of the Indian citizen or the persons who are deprived of their property but only to minimise the difficulty that may arise to Government. The Government is not particular about the difficulties and the rights of the individual persons who may suffer by this amendment. They want this amendment only with an intention that it should give some leniency to Government that is within the prescribed period of three years, it can declare in piecemeal whatever lands they are going to take in bits and at different times. Therefore, I submit that this is not in the interest of those persons who are deprived of their property, but in the interest of the Government work.

Then, Sir, I oppose particularly this Explanation. It is very mischievous. If a case continues for ten or fifteen years; after that period another three years are taken. They want to take three years more even after the ending of the case. Therefore, that is also very dangerous. In view of all this, it is not a progressive one as stated by Hon'ble Minister but it is interfering with the normal functions of the citizen of Mysore State and I therefore request all the members to vote it down.

Besides, I also support the view of the hon'ble Leader of the Opposition. He suggested that it should be referred to a joint Select Committee. I also propose the same.

† Sri L. SRIKANTIAH (Nanjangud).—Sir, on the previous occasion I drew the attention of the hon'ble Minister to one important lacuna in this. The Land Acquisition Act contemplates two stages; one, the Notification under section 4 and a declaration under section 6. On that I posed: 'let us imagine that under section 4, a notification is made acquiring an extent of 100 acres in survey No. 4. Subsequently, a declaration is made stating that out of 100 acres only 20 acres are necessary.' This Bill contemplates that in one notification made under section 4, subsequently declarations can be made under section 6 to acquire the remaining extent of 80 acres. I raised the doubt that if under the first declaration 20 acres are acquired, the land owner is under the belief that 80 acres are not wanted. Later on under this amending Bill, a subsequent declaration is allowed to be made. The difficulty would be, what should be the fate of that man? That aspect is clearly dealt with by a lucid judgment of the Lordships of the Supreme Court. I want to read only that portion that is necessary in this connection:

"There is nothing in Sections 4, 5-A and 6 to suggest that S. 4 (1) is a kind of reservoir from which the government may from time to time draw out land and make declarations with respect to it successively. If that was the intention behind sections 4, 5-A and 6 one would have found some indication of it in the language used therein. But on reading these three sections together one can only find that the scheme is that S. 4 specifies the locality, then there may be survey and drawing of maps of the land is adapted for the purpose for which it has to be acquired, followed by objections and making up of its mind by the government what particular land out of that locality it needs. This is followed by a declaration under S. 6 specifying the particular land needed and that completes the process and the notification under S. 4 (1) cannot be further used thereafter. *At the stage of S. 4 the land is not particularised but only the locality is mentioned; at the stage of S. 6 the land in the locality is particularised and thereafter it seems that the notification under S. 4 (1) having served its purpose exhausts itself. The sequence of events from a notification of the intention to acquire S. 4 (1) to the declaration under S. 6 unmistakably leads one to the reasonable conclusion that when once a declaration under S. 6 particularising the area out of the area in the locality specified in the notification under S. 4 (1) is issued, the remaining non-particularised area stands automatically released.*

This is the most important sentence. The next paragraph reads as follows:—

"Even if the government is not able to make up its mind all at once about its requirements of land there is nothing to prevent the government from issuing another notification under

S. 4 followed by a notification under S. 6. The government's power to acquire land in a particular locality is not exhausted by issuing one notification under S. 4 (1) followed by a notification under S. 6. It can proceed to do so by a fresh notification under S. 4 (1) and a fresh declaration under S. 6. Such a procedure would be fair to all concerned; it will be fair to government where the prices have fallen and it will be fair to those whose land is being acquired where the prices have risen."

In view of this judgement it follows that if once a declaration under Section 6 is made and the released land to the extent of 80 acres is resumed by the land lord—supposing for a factory or some such thing—and later on if after 3 months the Government issues another declaration, what should happen to the fate of the man? Therefore, their Lordships have correctly held that it will be correct to give land under Sections 4, 5 and 6, and it will be incorrect to give land by this amending Bill. What happens is that a Democles sword will be hanging on the owner and there will be no finality with regard to it. By resorting to this amending Bill, the Government can resort to Section 4 and again to a declaration under Section 6. When once he particularises a portion for a factory or some such thing, my objection is that this amending Bill leads to mischief in as much as there is no certainty in it.

Sri S. D. KOTHAVALA.—This is a sort of a boon wherein a time limit of 3 years is enforced!

Sri L. SRIKANTIAH.—This time limit is intended with respect to a locality notified under Section 4, and subsequent declarations can be made within 3 years and not an omnibus time limit that the acquisition should be completed within 3 years. Therefore, it is an important matter and it is but natural that this matter should be looked into by a Joint Select Committee, and I request the Hon'ble Revenue Minister not to push this hurriedly, because some important points are raised by the Supreme Court, and to agree to refer this to a Joint Select Committee. With these few remarks I oppose this amending Bill.

Sri DIGAMBAR RAO B. KALMANKAR (Aland).—Mr Speaker, Sir, the amending Bill that is placed before the House is against the very spirit of the judgement of the Supreme Court in 1966. As has been pointed out by my learned friend Sri Srikantiah that all the sections are to be read together, and the pronouncement by the Supreme Court will have the effect of law.

Mr. SPEAKER.—That is the interpretation of law.

Sri DIGAMBAR RAO B. KALMANKAR.—Such being the case, by bringing in this amendment, they want to validate certain things that have been invalid and they want to escape from the effect of those provisions. In the amending Bill it is stated that if the property of a citizen is required for public purpose, the Government can resort to

(SRI DIGAMBAR RAO B. KALMANKAR)

declarations to be made in piecemeal of the property which are covered under Section 4 (1). As per Section 4 (1), suppose a declaration is made regarding four Survey numbers, a notification is there for four survey numbers, and subsequently a declaration is made under Section 6 regarding only one Survey number. Naturally, as a result of this Ruling, the other three numbers will be released. But by this amending Bill, these three numbers are also affected by a Notification Under Section 4 (1), the Government can resort to some more lands as and when required. Under the clause, three years period is also given. If that is the case, what will happen is this because the Notification under Section 4 (1) is issued at a particular time and again the Notification under Section 6 is issued at a different time, the citizen will be affected with regard to the payment of compensation. This point will have to be taken into consideration. As it is well-known to the House, in these days the value properties are going high, and in case the properties that are declared to be taken in instalments are to be taken at the same rate when the notification was issued under Section 4 (1), there is every possibility of loss being caused either to Government; or to the citizen as prices may come down or prices may go up. What we have to do in a proper legislation is to strike a balance between the conflicting interest of the State and also an individual. It is shame to say that it goes against the principles of democratic socialism and any individual may be expropriated on the sweet will of the State which does not adopt any principles of law or of jurisprudence. There is also a possibility that much mischief will be made by the Government at the times of election. This Amending Bill is much against the principles of democracy and fundamental rights. It goes against the interest of an individual. Therefore, I oppose it emphatically.

ಶ್ರೀ ಬಿ. ರಾಜಯ್ಯ (ಕಂದಾಯ ಶಾಖೆಯ ಮಂತ್ರಿಗಳು).—ಸ್ವಾಮಿ, ಮಾನ್ಯ ಸಭೆಯಲ್ಲಿ ಭೂಸ್ವಾಧೀನ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳತಕ್ಕಂಥ ಈ ತಿದ್ದುಪಡಿ ಮಸೂದೆಯ ಮೇಲೆ ಚರ್ಚೆ ಮಾಡಿದಂಥ ಮಾನ್ಯ ಸದಸ್ಯರ ವಾದಸರಣಿಯನ್ನು ನಾನು ಬಹಳ ಕುತೂಹಲದಿಂದ ಕೇಳಿದೆ. ಉಪಯುಕ್ತವಾಗಿರುವ ಕೆಲವಾರು ಸಲಹೆಗಳನ್ನು ಕೊಟ್ಟಂಥವರಿಗೆ ನನ್ನ ಧನ್ಯವಾದಗಳು. ಈ ಮಸೂದೆಯ ಮೇಲೆ ಇಷ್ಟೊಂದು ದೀರ್ಘಕಾಲ ಚರ್ಚೆಯಾಗುತ್ತದೆಂದು ನಾನು ಭಾವಿಸಿರಲಿಲ್ಲ. 'ಏಕೆಂದರೆ ಇದು ಅತ್ಯಂತ ಸರಳವಾದಂಥ ಸುಲಭವಾದಂಥ ಎಲ್ಲರೂ ಒಪ್ಪಿಕೊಳ್ಳುವಂಥ ಸಣ್ಣ ಮಸೂದೆಯೆಂದು ನಾನು ಭಾವಿಸಿಕೊಂಡಿದ್ದೆ. ಅದರೂ ಕೂಡ ಈ ತಿದ್ದುಪಡಿ ಮಸೂದೆಯು ರಾಜ್ಯಾಂಗಕ್ಕೆ ವಿರುದ್ಧವಾಗಿದೆ, ಈ ಬಗ್ಗೆ ಕೇಂದ್ರ ಸರ್ಕಾರ ಒಂದು ತಿದ್ದುಪಡಿ ಮಾಡಿಮೇಲೆ ಇಲ್ಲಿ ಪ್ರತೀ ತಿದ್ದುಪಡಿ ಮಾಡುವುದಕ್ಕೆ ಬರುವುದಿಲ್ಲ ಅನ್ವತಕ್ಕಂಥ ಒಂದು ವಾದವನ್ನು ಮಾನ್ಯ ಸದಸ್ಯರುಗಳು ಇಟ್ಟಿದ್ದಾರೆ. ಎರಡನೆಯದಾಗಿ ಮೂರು ವರ್ಷಗಳು ಎಂದು ಏನು ಗೊತ್ತು ಮಾಡಿದ್ದೀರಿ ಅದು ಈಗಿರುವ ಕಾಲಕ್ಕಿಂತ ಹೆಚ್ಚಾಗಿವೆಯೆಂದು ಹೇಳಿದ್ದಾರೆ. ಮೂರನೆಯದಾಗಿ ಇದುವರೆಗೆ ಯಾವ ಯಾವ ಭೂಮಿಯನ್ನು ಸ್ವಾಧೀನಪಡಿಸಿಕೊಂಡಿದ್ದೀರಿ. ಅದರಲ್ಲಿ ಏನಾವರೂ ತಪ್ಪಾಗಿದ್ದರೆ, ಆ ತಪ್ಪನ್ನು ಸರಿಪಡಿಸಿಕೊಳ್ಳುವುದಕ್ಕೆ ತಿರುಗು ಮುರುಗು ಮಾಡಿ ಈ ತಿದ್ದುಪಡಿಯನ್ನು ತಂದಿದ್ದೀರಿ ಎಂದು ಹೇಳಿದರು. ನಾಲ್ಕನೆಯದಾಗಿ ರೈತರಿಗೆ ಸರಿಯಾದಂಥ ಪರಿಹಾರ ಕೊಡಬೇಕೆಂದು ತಮಗೆ ಇಚ್ಛೆಯಿದ್ದರೆ ಈ ರೀತಿ ತಿದ್ದುಪಡಿ ತಂದು ರೈತರ ಹಕ್ಕುಭಾಧ್ಯತೆಗಳನ್ನು ಮೊಟಕು ಮಾಡಿ ಅವರಿಗೆ ಸಾರ್ವಜನಿಕ ಪರಿಹಾರ ದೊರಕದಂತೆ ಮಾಡುತ್ತಿರಲಿಲ್ಲವೆಂದು ಹೇಳಿದರು. ಮೊದಲನೆಯದಾಗಿ ಕೇಂದ್ರ ಸರ್ಕಾರದವರು ಭೂಸ್ವಾಧೀನ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳಲು ಒಂದು ಕಾನೂನನ್ನು ಮಾಡಿಕೊಂಡಿದ್ದಾರೆ. ಅದೇ ಕಾನೂನನ್ನು ನಮ್ಮ ಮೈಸೂರು ಸಂಸ್ಥಾನಕ್ಕೆ ಅಳವಡಿಸಿಕೊಂಡಿಲ್ಲ. ನಮ್ಮ ಸಂಸ್ಥಾನಕ್ಕೆ ಸಂಬಂಧ

ಪಟ್ಟಂತೆ ಕೇಂದ್ರದ ಭೂಸ್ವಾಧೀನ ಕಾನೂನನ್ನು ತಿದ್ದುಪಡಿಸಬೇಕೆಂದಿದ್ದೇವೆ. ಆ ತಿದ್ದುಪಡಿಯಲ್ಲಿ ಈಗ ತಂದಿರತಕ್ಕಂಥ ತಿದ್ದುಪಡಿ ಇರಲಿಲ್ಲ. ಅದಕ್ಕೋಸ್ಕರ ಈ ರೀತಿ ತಿದ್ದುಪಡಿಸಬೇಕೆಂದು ಕೊಳ್ಳುವುದಕ್ಕೆ ರಾಜ್ಯಾಂಗದ 246 (2) ನೇ ವಿಧಿಯ ಪ್ರಕಾರ ನಮಗೆ ಹಕ್ಕಿದೆ. ಮತ್ತೆ ಈಗಿರುವ ಕಾಯಿದೆಯನ್ನು ತಿದ್ದುಪಡಿ ಮಾಡಲು ಸೆಕ್ಷನ್ 251 ರಲ್ಲಿ ರಾಜ್ಯಾಧ್ಯಕ್ಷರ ಒಂದು ಅನುಮತಿಯನ್ನು ಪಡೆಯುವುದಕ್ಕೆ ಅವಕಾಶವಿದೆ. ಆ ಒಂದು ದೃಷ್ಟಿಯಿಂದ ಮಾನ್ಯ ಸದಸ್ಯರುಗಳು ಮೊದಲನೆಯ ಬಾರಿ ಏನು ಮಾಡಿದರು ಅದು ರಾಜ್ಯಾಂಗಕ್ಕೆ ವಿರುದ್ಧವಾಗಿಲ್ಲ. ಕೇಂದ್ರ ಸರ್ಕಾರದಲ್ಲಿ ಅಂದರೆ ಪಾರ್ಲಿಮೆಂಟಿನಲ್ಲಿ ಈ ಬಗ್ಗೆ ತಿದ್ದುಪಡಿ ತಂದ ಮೇಲೆ, ಅದೇ ತಿದ್ದುಪಡಿ ಇಲ್ಲಿಗೂ ಅನ್ವಯಿಸುತ್ತದೆಂದು ಮಾನ್ಯ ಸದಸ್ಯರುಗಳು ಏನು ಹೇಳಿದ್ದಾರೆ, ಅದರಲ್ಲಿ ಏನೂ ಹುರುಳಿಲ್ಲ. ತಿದ್ದುಪಡಿಯನ್ನು ಈ ಮನೋದೇಯ ಬಗ್ಗೆ ತರಲು ಶಾಸನಸಭೆಗೆ ಹಕ್ಕಿದೆ. ಈ ತಿದ್ದುಪಡಿ ಇರಲಿಲ್ಲವಾದ್ದರಿಂದ ಹೊಸದಾಗಿ ಅಳವಡಿಸಬೇಕಾಗಿ ಬಂತು. ಈ ರೀತಿಯ ಒಂದು ತಿದ್ದುಪಡಿಯನ್ನು ತರಬೇಕೆಂದು ಕೇಂದ್ರ ಸರ್ಕಾರದವರಿಗೆ ಸುಪ್ರೀಂ ಕೋರ್ಟಿನವರು ತೀರ್ಮಾನ ಕೊಟ್ಟ ಮೇಲೆ ಮುಂದೆ ನಮ್ಮ ಸಂಸತ್ತಿನ ಕೂಡಲೇ ರೀತಿಯ ಪರಿಸ್ಥಿತಿಯು ಉತ್ಪನ್ನವಾದುದು ಎಂಬುದಾಗಿ ತಿಳಿದುಕೊಂಡು ಮುನ್ನೆಡ್ಡುರಿಕೆಯಾಗಿ ಈ ತಿದ್ದುಪಡಿಯನ್ನು ಎರಡನೆಯ ಕ್ರಾಸ್‌ನಲ್ಲಿ ಸೆಕ್ಷನ್ 4(1)ರ ಅಡಿಯಲ್ಲಿ ಬಹುಶಃ ಎಲ್ಲರಾದರೂ ಭೂಮಿಯನ್ನು ಸ್ವಾಧೀನಪಡಿಸಿಕೊಳ್ಳಬೇಕಾಗಿದ್ದರೆ ಹತ್ತಾರು ಸರ್ವೆ ನಂಬರ್‌ಗಳನ್ನು ಒಳಗೊಂಡು ಹೆಚ್ಚು ವಿಶ್ವಾಸವಾದ ಪ್ರದೇಶಗಳನ್ನು ಸಾರ್ವಜನಿಕ ಉದ್ದೇಶಕ್ಕೋಸ್ಕರ ಬೇಕಾಗಿದೆಯೆಂದು ಗೆಜೆಟ್‌ನಲ್ಲಿ ಪ್ರಕಟಣೆ ಮಾಡುತ್ತೇವೆ. ಅವರ ಉದ್ದೇಶ ಇಷ್ಟೆ; ಆ ಪ್ರದೇಶವನ್ನು ಯಾವ ಭೂಮಾಲೀಕರು ಕೊಂಡುಕೊಳ್ಳಬಾರದು, ಕೊಂಡರೆ ಮುಂದೆ ಅವರಿಗೆ ಹೆಚ್ಚಿನ ಪರಿಹಾರ ದೊರಕುವುದಿಲ್ಲ ಎನ್ನುವ ದೃಷ್ಟಿಯಿಂದ ಆ ರೀತಿಯ ಪ್ರಕಟಣೆಯನ್ನು ಸೆಕ್ಷನ್ 4(1) ರ ಪ್ರಕಾರ ಮಾಡುತ್ತೇವೆ. ಈ ರೀತಿ ಪ್ರಕಟಣೆ ಮಾಡಿದ ಮೇಲೆ ಆ ಪ್ರದೇಶದ ಯಾವುದಾದರೂ ಒಂದು ಸರ್ವೆ ನಂಬರ್‌ನವರು ಅವರ ಆ ಪ್ರದೇಶದ ಭೂಮಾಲೀಕ ನ್ಯಾಯಾಲಯದಲ್ಲಿ ರಿಟ್ ಹಾಕಿ ತಪ್ಪೆತ್ತಿಕೊಳ್ಳುವುದನ್ನು ತಪ್ಪೆ, ಆ ಪ್ರಕಟಣೆಯಲ್ಲಿ ಒಳಗೊಂಡಿರತಕ್ಕ ಬೇರೆ ಸರ್ವೆ ನಂಬರ್‌ಗಳ ಜಮೀನಿನಲ್ಲಿ ಕೆಲಸವನ್ನು ನ್ಯಾಯಾಲಯದಲ್ಲಿ ತೀರ್ಮಾನವಾಗುವವರೆಗೂ ನಿಲ್ಲಿಸಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ. ಮಾನ್ಯ ಸದಸ್ಯರುಗಳಿಗೆ ಗೊತ್ತಿದೆ. ಕೈಗಾರಿಕೆಗಳಿಗೋಸ್ಕರ ರಸ್ತೆಗಳನ್ನು ಮಾಡುವುದಕ್ಕೋಸ್ಕರ ನೀರಾವರಿ ಯೋಜನೆಗಳನ್ನು ಕೈಗೊಳ್ಳುವುದಕ್ಕೋಸ್ಕರ ಮತ್ತು ಇನ್ನಿತರ ಸಾರ್ವಜನಿಕ ಉಪಯೋಗಕ್ಕಾಗಿ ಭೂಸ್ವಾಧೀನ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳಬೇಕಾಗಿ ಬರುತ್ತದೆ. ಭೂಸ್ವಾಧೀನ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳುವ ಸಮಯದಲ್ಲಿ ಸಂಬಂಧಪಟ್ಟ ಭೂಮಾಲೀಕರಿಗೆ ಸಾಕಷ್ಟು ಕಾಲಾವಕಾಶವನ್ನು ಕೊಟ್ಟು ಒಂದು ನಿಗದಿಯಾದ ಪ್ರಮಾಣದಲ್ಲಿ ಪರಿಶುದ್ಧವನ್ನು ಕೊಡಬೇಕೆಂದು ರಾಜ್ಯಾಂಗದ ಮೂಲ ಉದ್ದೇಶವಾಗಿದೆ. 5 ನೇ ಸೆಕ್ಷನ್ ಪ್ರಕಾರ ಭೂಸ್ವಾಧೀನ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳಬೇಕೆಂದು ಪ್ರಕಟಣೆ ಹೊರಡಿಸಿದಾಗ, ಸಂಬಂಧಪಟ್ಟ ಭೂಮಾಲೀಕರು ತಮ್ಮ ಹೇಳಿಕೆಯನ್ನು ಕೊಡಲು 45 ದಿನಗಳ ಕಾಲ ಸಮಯವಿದೆ. ಸೆಕ್ಷನ್ 6 ರ ಪ್ರಕಾರ ಮತ್ತೆ 3 ತಿಂಗಳ ಅವಕಾಶವಿದೆ.

ಶ್ರೀ ಪಿ. ಎ. ಐತಾಳ.—ತಾವು ಎರಾ ಸೆಕ್ಷನ್‌ಗಳನ್ನೂ ಸಹ ನಿಯಮ ಬಿಡಿಸೋಡಿ ?

ಶ್ರೀ ಬಿ. ರಾಜಯ್ಯ.—ನಾನು ಎರಾ ಸೆಕ್ಷನ್‌ಗಳನ್ನೂ ಸಹ ಬಿಡಿಸೇನೆ. ಇಷ್ಟೇ ದಿನಗಳಲ್ಲಿ ಇಷ್ಟೇ ವಾರಗಳಲ್ಲಿ ಇಷ್ಟೇ ತಿಂಗಳುಗಳಲ್ಲಿ ಹೇಳಿಕೆಯನ್ನು ಕೊಡಬೇಕೆಂದು ಹೇಳಿಲ್ಲ. ಈ ಸಭೆಯಲ್ಲಿ ಅನೇಕ ಜನ ವಕೀಲರಿದ್ದಾರೆ. ಅವರಲ್ಲಾ ಒದ್ದಿದ್ದಾರೆ.

ಶ್ರೀ ಪಿ. ಎ. ಐತಾಳ.—ಸೆಕ್ಷನ್ 6ನ್ನು ಬಿಡಿಸೋಡಿ,

ಶ್ರೀ ಬಿ. ರಾಜಯ್ಯ.—ನಾನು ಬಿಡಿಸೇನೆ. ಅದು ಒಂದುವರೆ ಪೇಜ್ ಇದೆ. ಈಗ ಸಮಯ ಎಲ್ಲ. ಈಗಿರುವ ಹಳೆಯ ಕೇಸುಗಳ ಬಗ್ಗೆ ಪ್ರಕಟಣೆಯ ನಂತರ 3 ವರ್ಷದಲ್ಲಿ ಹೇಳಿಕೆ ಕೊಡಲು ಸಮಯವಿದೆ.

4-30 P.M.

ಈಗ ಇರತಕ್ಕಂಥ ಪೆಂಡಿಂಗ್ ಕೇಸುಗಳು ಮೂರು ವರ್ಷಗಳೊಳಗಾಗಿ ಮುಗಿಯಬೇಕು ಎಂದಿದೆ. ಭೂಸ್ವಾಧೀನ ಕೇಸುಗಳು ಬಗ್ಗೆ ಮೂರು ವರ್ಷದೊಳಗಾಗಿ ಫೈನಲ್ ನೋಟೀಫಿಕೇಷನ್ ಮಾಡಬೇಕು ಎಂದು ಇದೆ. ಈ ಕಾನೂನು ಜಾರಿಗೆ ಬಂದ ಮೇಲೆ ಎರಡು ವರ್ಷದೊಳಗಾಗಿ ಫೈನಲ್ ನೋಟೀಫಿಕೇಷನ್ ಮಾಡಬೇಕು ಎಂದಿದೆ. ಒಂದು ವಿಷಯವನ್ನು ಶ್ರೀಮಾನ್ ಕೊರಾಪಳಿಯವರು ತಿಳಿಸಿದ್ದಾರೆ. ಪೆಂಡಿಂಗ್ ಕೇಸುಸ್ ವಿಚಾರದಲ್ಲಿ 1960 ನೇ ಇಸವಿಯಲ್ಲಿ 4(1) ಕುಮು

(ಶ್ರೀ ಬಿ. ರಾಚಯ್ಯ)

ಪ್ರಕಾರ ಪ್ರಕಟನೆ ಹೊರಡಿಸದೇ ಇದ್ದ ಪಕ್ಷದಲ್ಲಿ ಫೈನರ್ ನೋಟೀಫಿಕೇಷನ್ ಆಗವೇ ಇದ್ದರೆ ಇನ್ನು ಎರಡು ವರ್ಷಗಳಲ್ಲಿ, ಅಂದರೆ 1969ರ ಒಳಗಾಗಿ ಫೈನರ್ ನೋಟೀಫಿಕೇಷನ್ ಸೆಕ್ಷನ್ 6 ರ ಪ್ರಕಾರ ಪ್ರಕಟಣೆ ಮಾಡಬೇಕು ಎಂದು ಹೇಳಿದೆ. 1960 ರಿಂದ 1963 ರ ವರೆಗೆ ಹಾಗೂ 1969 ರ ಒಳಗಾಗಿ ಕಾಂಪನ್‌ಸೇಷನ್ ವೊತ್ಯಕ್ಕೆ 6 ಪರ್ಸೆಂಟ್ ಬಡ್ತಿ ಸೇರಿಸಿ ಕೊಡಬೇಕು ಎಂದು ಮಾಡಿದ್ದೇವೆ. ಭೂಮಿ ಕಳೆದುಕೊಂಡವರಿಗೆ ಪರಿಹಾರ ದೊರೆಯುವುದು ನಿಭಾವಿಸುವುದೂ ಕೂಡ ಬಡ್ತಿ ಇಲ್ಲವೆ. ಭೂಮಿ ಕಳೆದುಕೊಂಡವರಿಗೆ ಪರಿಹಾರ ದೊರೆಯುವುದು ನಿಭಾವಿಸುವುದೂ ಕೂಡ ಬಡ್ತಿ ಇಲ್ಲವೆಂದು ಎಂದೂ ಕೊನೆಯ ಪಕ್ಷ ಮೂರು ವರ್ಷಗಳಲ್ಲಿ ಇವನ್ನು ಮುಗಿಸಬೇಕು ಎಂದು ಪರಮಾವಧಿ ಕಾಲವನ್ನು ಗೊತ್ತುಮಾಡಿದ್ದೇವೆ. ಆರು ತಿಂಗಳು ಅಥವಾ 8 ತಿಂಗಳೊಳಗಾಗಿ ಇಲ್ಲವೇ ಒಂದು ವರ್ಷದೊಳಗಾಗಿ ಇದನ್ನು ಮುಗಿಸಬೇಕು ಎಂದು ಸರಕಾರದ ಉದ್ದೇಶವಿದೆ.

ಶ್ರೀ ಎಚ್. ನಿಡ್ಡವೀರಪ್ಪ.—ಆರು ಪರ್ಸೆಂಟ್ ಬಡ್ತಿ ನಿಮಗೆ ಸಿಕ್ಕುತ್ತದೇನು ?

ಶ್ರೀ ಬಿ. ರಾಚಯ್ಯ.—ಹಳೇ ಕಾಯಿದೆಯ ಪ್ರಕಾರ 4 ಪರ್ಸೆಂಟ್ ಇದ್ದುದನ್ನು ಈಗ 6 ಪರ್ಸೆಂಟ್ ಮಾಡಿದೆ. ಹಿಂದಿನ ಕಾಯಿದೆಯಂತೆ ಇದು ಉತ್ತಮವಾಗಿದೆ. ಇದಲ್ಲದೆ ಕಾರಾವಧಿ ಯನ್ನು ಕೂಡ ಗೊತ್ತುಮಾಡಿದೆ. ಮೂರು ವರ್ಷದೊಳಗೆ ಫೈನರ್ ನೋಟೀಫಿಕೇಷನ್ ಮಾಡುವುದಕ್ಕೆ ಸಂದರ್ಭ ಬಂದರೆ ಅದನ್ನು ಕ್ಯಾನ್ಸರ್ ಮಾಡಿ 4(1) ಪ್ರಕಾರ ಹೊಸ ಪ್ರಕಟಣೆ ಮಾಡಬೇಕು ಎಂದು ನಿಗದಿಮಾಡಿದ್ದೇವೆ. ಕೋರ್ಟಿಗೆ ಹೋದಂಥ ಕಾಲವಿದ್ದರೆ ಅದನ್ನು ಲೆಕ್ಕಕ್ಕೆ ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳಬಾರದು. ಕೋರ್ಟಿನ ಕಾರಾವಧಿಗೆ ಬಡ್ತಿ ಕೊಡುವಾರದು ಎಂದು ಇದರಲ್ಲಿ ಸೇರಿಸಿದ್ದೇವೆ. ಮೈಸೂರು ಸಂಸ್ಥಾನದಲ್ಲಿ ವಿವಿಧ ಕಾರ್ಯಗಳ ಬಗ್ಗೆ ಭೂ ಸ್ವಾಧೀನ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳಬೇಕಾಗಿದೆ. ಸಾರ್ವಜನಿಕ ಸಂಸ್ಥೆಗಳ ಹಿತಕೋಸ್ತರ ಸರಕಾರ ಈ ಕೆಲಸ ಮಾಡಬೇಕಾದ ಪರಿಸ್ಥಿತಿ ಬಂದಿದೆ. ಇಂಥ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ದೊಡ್ಡ ದೊಡ್ಡ ಭೂಮಾಲೀಕರು ಕೂಡ ಭೂಮಿ ಕಳೆದುಕೊಳ್ಳಲಿಕ್ಕೆ ತಯಾರು ಇರುವುದಿಲ್ಲ. ಏನಾದರೂ ತಕರಾರು ಹಾಕಿ ಭೂಮಿ ಉಳಿಸಿಕೊಳ್ಳುವುದಕ್ಕೆ ಕೋರ್ಟಿಗೆ ಹೋಗುತ್ತಾರೆ. ಕೆಲವು ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ನಮ್ಮ ಯೋಜನೆಯ ಕೆಲಸ ನಿಲ್ಲಿಸಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ. ಒಟ್ಟಿನಲ್ಲಿ ನಮ್ಮ ಯೋಜನೆಯ ಕೆಲಸ ಸಕಾಲದಲ್ಲಿ ಮಾಡಿ ಪ್ರಾರ್ಥಿಸಲು ಒಂದು ಕಾಲ ಪರಿಸ್ಥಿತಿಯ ಪರಮಾವಧಿ ಅವಕಾಶ ಇಲ್ಲವೆ ಇರುವುದರಿಂದ ಇದಕ್ಕೆ ಒಂದು ಪ್ರಾವಿಜನ್ ಮಾಡಬೇಕಾಗಿದೆ. ಅದುದರಿಂದ ಎರಡು ವರ್ಷ ಮೂರು ವರ್ಷ ಎಂದು ಅವಧಿ ಗೊತ್ತು ಮಾಡಿದ್ದೇವೆ. ಇದಲ್ಲದೆ ಬಡ್ತಿ ನಿಷ್ಕರ್ಷೆ ಸಹ ಮಾಡಿದ್ದೇವೆ. ಹಿಂದಿನ ಕಾಯಿದೆಯಂತಲೂ ಈ ಹೊಸ ಕಾಯಿದೆಯಿಂದ ರೈತರಿಗೆ ಸ್ವಲ್ಪ ಮಟ್ಟಿಗೆ ಅನುಕೂಲವಾಗುತ್ತದೆ. ಸಾರ್ವಜನಿಕ ಕಾರ್ಯಗಳಿಗೆ ಬೇಕಾದಂಥ ಭೂಮಿಯನ್ನು ಸ್ವಾಧೀನ ಪಡಿಸಿಕೊಳ್ಳಲು ಸ್ವಲ್ಪ ಮಟ್ಟಿಗೆ ಇದರಿಂದ ಅವಕಾಶವಾಗುತ್ತದೆ. ಈಗ ಇರತಕ್ಕ ಭೂ ಸ್ವಾಧೀನ ಕಾನೂನಿನಲ್ಲಿ ಅನೇಕ ತೊಂದರೆಗಳಿವೆ. ತಮ್ಮ ಪಕ್ಷದ ಜನರಿಗೆ ಅನುಕೂಲ ಮಾಡಿ ಕೊಡುವ ದೃಷ್ಟಿಯಿಂದ ಮತ್ತು ತಮಗೆ ಬೇಡದವರಿಗೆ ಕಿರುಕುಳ ಕೊಟ್ಟು ಅನಾನುಕೂಲ ಮಾಡುವ ಇಚ್ಛೆಯಿಂದ ಈ ರೀತಿ ಮಾಡಲಾಗಿದೆ ಎಂದು ನಮ್ಮ ಮೇಲೆ ಕೆಲವರು ಆರೋಪ ಮಾಡಿದರು. ಆದರೆ ನಮ್ಮ ಸಂಸ್ಥಾನದಲ್ಲಿ ಭೂ ಸ್ವಾಧೀನ ಮಾಡತಕ್ಕಂಥವರು ಬಹಳ ಜನ ಅಧಿಕಾರಿಗಳಿದ್ದಾರೆ. ಎಲ್ಲರೂ ಈ ರೀತಿ ತಮ್ಮ ಅಧಿಕಾರವನ್ನು ದುರುಪಯೋಗ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಾರೆಂದು ನಾನು ಭಾವಿಸಿ ಕೊಂಡಿಲ್ಲ. ಈಗ ಈ ಕೆಲಸ ತೀವ್ರಗತಿಯಿಂದ ಆಗಬೇಕಾಗಿದೆ. ಕೆಲವು ಅನಿವಾರ್ಯ ತೊಂದರೆಗಳು ಬರುತ್ತವೆ. ಮಂಗಳೂರು ಬಂದರದ ವಿಷಯದಲ್ಲಿ ಭೂ ಸ್ವಾಧೀನ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳುವುದಕ್ಕೆ ಇರತಕ್ಕ ತೊಂದರೆಗಳನ್ನು ಕೆಲವು ಸದಸ್ಯರು ಈ ಸಭೆಯ ಮುಂದೆ ಇಟ್ಟಿದ್ದಾರೆ. ಇದರ ಬಗ್ಗೆ ಸೂಕ್ತ ಕ್ರಮ ತೆಗೆದುಕೊಂಡು ಕಾಗದ ಪತ್ರಗಳನ್ನು ಕಳಿಸಿಕೊಟ್ಟಿದ್ದೇವೆ. ಮೊದಲನೇ ಹಂತದಲ್ಲಿ 1,300 ಚಿಲ್ಲರೆ ಎಕರೆ ಅಕ್ಷರವಾಗಿ ಮಾಡಿ ಎರಡನೇ ಹಂತದಲ್ಲಿ 836 ಎಕರೆ ಭೂಮಿ ಬಂದಿಗೋಸ್ಕರ ಭೂ ಸ್ವಾಧೀನ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳುವುದಕ್ಕೆ ಸೂಕ್ತ ಕ್ರಮ ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳುತ್ತಾ ಇದ್ದೇವೆ. ಇಷ್ಟು ವಿಸ್ತೀರ್ಣ ಜಮೀನನ್ನು ಸ್ವಾಧೀನ ಪಡಿಸಿಕೊಳ್ಳತಕ್ಕಂಥ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಹೆಚ್ಚಿನ ಪ್ರಮಾಣದಲ್ಲಿ ಭೂಮಾಲೀಕರಿಗೆ ಪರಿಹಾರ ಇನ್ನೂ ಕೊಟ್ಟಿಲ್ಲ ಎಂದು ನನಗೆ ಅನಿಸುತ್ತದೆ. ಆದರೆ ಸೂಕ್ತ ಪರಿಹಾರ ಕೊಡುವುದಕ್ಕೆ ವ್ಯವಸ್ಥೆ ಮಾಡಿದ್ದೇವೆ. ಒಂದು ಕಡೆಯಿಂದ ಇನ್ನೊಂದು ಕಡೆ ಹೋಗಿ ನೆರೆಸಲು ಪುನರ್ ವಸತಿ ವ್ಯವಸ್ಥೆ ಮಾಡಲು ಎಲ್ಲ ಕ್ರಮ ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳಲಾಗಿದೆ. ಅವರ ಸಾಮಾನು ಸಾಗಾಣಿಕೆ ಕೂಡ ರಾಶಿ ಸೌಕರ್ಯ ಒದಗಿಸಿ ಕೊಟ್ಟಿದ್ದೇವೆ. ಪುನರ್ ವಸತಿಗೆ ನೆರವಾಗಿತ್ತೇವೆ ಹೊಸ ಸ್ಥಳದಲ್ಲಿ ವ್ಯವಸ್ಥೆ ಮಾಡುವಾಗ್ಗೆ ಶಾಲೆ ಕಟ್ಟಡ ಮುಂತಾದ ಅನೇಕ ರೀತಿಯ ಸೌಲಭ್ಯಗಳನ್ನು ಸಹ ಒದಗಿಸಿ ಕೊಟ್ಟಿದ್ದೇವೆ. ಮೈಸೂರು ಸಂಸ್ಥಾನಕ್ಕೆ ರಾಜ್ಯದ ಹಿತ ದೃಷ್ಟಿಯಿಂದ ಒಂದು ದೊಡ್ಡ ಬಂದರು

ಬೇಕಾಗಿದೆ. ಅದುದರಿಂದ ಕೋಟ್ಯಂತರ ರೂಪಾಯಿ ಖರ್ಚು ಮಾಡಿ ಮಂಗಳೂರನ್ನು ಬೃಹತ್ ಬಂದರವನ್ನಾಗಿ ತಯಾರ್ಪಡತಕ್ಕಂಥ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಭೂ ಸ್ವಾಧೀನ ಮಾಡತಕ್ಕಂಥ ಕೆಲಸ ಒಂದು ಹೆಚ್ಚಿನ ಕೆಲಸವಾಗಿದೆ. ಇದಕ್ಕಾಗಿ ಒಬ್ಬ ಸ್ಟೇಷನ್ ಆಫೀಸರ್ ನೇಮಕ ಮಾಡಿದೆ. ಭೂ ಸ್ವಾಧೀನ ಮಾಡಿಕೊಂಡ ಬಗ್ಗೆ ಜನರಿಗೆ ಲಕ್ಷಾಂತರ ರೂಪಾಯಿ ಪರಿಹಾರ ಕೊಟ್ಟಿದ್ದೇವೆ. ಇಲ್ಲಿ ಕೆಲಸ ತೀವ್ರಗತಿಯಿಂದ ದಕ್ಷತೆಯಿಂದ ಮಾಡಿದ್ದೇವೆಂದು ಮೆಚ್ಚಿಗೆಯನ್ನು ಈ ಸಭೆಯಲ್ಲಿ ಅನೇಕರು ವ್ಯಕ್ತಪಡಿಸಿದ್ದಾರೆ. ಈ ಮನೂವೆಗೆ ಸಂಬಂಧಪಟ್ಟ ಹಾಗೆ ಮಾನ್ಯ ಸದಸ್ಯರು ಏನೇನು ವಿಷಯ ಪ್ರಸ್ತಾಪ ಮಾಡಿದ್ದರೋ ಅದಕ್ಕೆ ನಾನು ಉತ್ತರ ಕೊಟ್ಟಿದ್ದೇನೆ. ಬಹುಶಃ ಇನ್ನು ಮುಂದೆ ನಮಗೆ ಬರತಕ್ಕಂಥ ಅನುಭವದಿಂದ ಅನೇಕ ರೀತಿಯಿಂದ ಇದರಲ್ಲಿ ತಿದ್ದುಪಡಿ ಮಾಡಬೇಕಾಗಬಹುದು. ಇದಕ್ಕೆ ಅವಕಾಶ ಇದೆ. ಈ ಮನೂವೆಯನ್ನು ಕೂಲಂಕಷವಾಗಿ ಪರಿಶೀಲನೆ ಮಾಡುವುದಕ್ಕಾಗಿ ಒಂದು ಜಾಯಿಂಟ್ ಸೆರೆಕ್ಟ್ ಕಮಿಟಿಗೆ ಕಳಿಸಿ ಕೊಡಿ ಎಂದು ಮಾನ್ಯ ಸದಸ್ಯರಾದ ಸಿದ್ದವೀರಪ್ಪನವರು ಮತ್ತು ವಿರೋಧ ಪಕ್ಷದ ನಾಯಕರು ತಿಳಿಸಿದರು. ಆದರೆ ಅವರಿಗೆ ನಾನು ನಮ್ಮತೆಯಿಂದ ಒಂದು ಮಾತನ್ನು ಕೇಳಿ ಕೊಳ್ಳುತ್ತೇನೆ ಭೂ ಸ್ವಾಧೀನ ಪಡಿಸಿಕೊಳ್ಳಲು ಕ್ರಮ ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳಲು ಕಾನೂನಿನಲ್ಲಿ ಏನಾದರೂ ರೋಪದೋಷಗಳಿದ್ದರೆ ಜನರು ನೇರವಾಗಿ ತಕರಾರು ಮಾಡಿ ನ್ಯಾಯಾಲಯಗಳಿಗೆ ಹೋಗುವುದರಿಂದ ಕೆಲಸ ನಿಂತು ಹೋಗುವುದಕ್ಕೆ ಅವಕಾಶವಾಗುತ್ತದೆ. ಅದುದರಿಂದ ನಮ್ಮ ಪ್ರಗತಿಯ ದೃಷ್ಟಿಯಿಂದ ತಾವು ಈ ತಿದ್ದುಪಡಿಗೆ ತಮ್ಮ ಒಪ್ಪಿಗೆಯನ್ನು ಕೊಡಬೇಕು. ಮತ್ತೆ ತೊಂದರೆಗಳೇನಾದರೂ ಇದ್ದ ಪಕ್ಷದಲ್ಲಿ ಮುಂದಿನ ಸಾರಿ ವಿಶದವಾಗಿ ತಾವು ಏನು ಹೇಳುತ್ತೀರಿ ಆ ರೀತಿ ಕೆಲವಾರು ತಿದ್ದುಪಡಿಗಳನ್ನು ಬೇರೆ ರೂಪದಲ್ಲಿ ತರುವುದಕ್ಕೆ ಪ್ರಯತ್ನ ಮಾಡುತ್ತೇನೆ.

ಇಷ್ಟು ಹೇಳಿ ತಾವು ಈ ಮನೂವೆಗೆ ಒಪ್ಪಿಗೆಯನ್ನು ಸರ್ವಾನುಮತದಿಂದ ಕೊಡಬೇಕೆಂದು ಪ್ರಾರ್ಥನೆ ಮಾಡುತ್ತೇನೆ.

Mr. SPEAKER.—Half-an-hour allotted for the Bill was over before Tea break. I will put it to the vote. The question is :

“That the Land Acquisition (Mysore Amendment and Validation) Bill, 1967 be taken into consideration.”

The motion was adopted.

Mr. SPEAKER.—There are two motions one by Sri Kalmankar and the other by Sri Aithal. The motion given by Sri Aithal is first in order and therefore, he may move it.

Sri P. V. AITHAL.—Sir, under rule 74 of the Rules of Procedure I move:

“That the Land Acquisition (Mysore Amendment and Validation) Bill, 1967, be referred to a Joint Select Committee.”

“The names of Members may be announced at the time when the motion is taken into consideration.”

Mr. SPEAKER.—Amendment moved :

“That the Land Acquisition (Mysore Amendment and Validation) Bill, 1967 be referred to a Joint Select Committee.”

“The names of members may be announced at the time when the motion is taken into consideration.”

The entire point has been discussed and debated threadbare even without this. There is not going to be any new point to be urged by way of argument or elucidation. I will just allow five minutes and then put it to the House.

† ಶ್ರೀ ಪಿ. ವಿ. ಐತಾಳ್.—ಅಧ್ಯಕ್ಷರೇ, ಈಗ ನಾವು ವಿರೋಧ ಪಕ್ಷದವರು ಕೆಲವು ಪ್ರೊಪಾಯಿಂಟ್ಸ್ ಹಾಕಿದ್ದೇವೆ, ಟ್ರೆಜರಿ ಬೆಂಚ್ ಕಡೆಯಿಂದ ಕೆಲವು ಪ್ರೊಪಾಯಿಂಟ್ಸ್ ಬಂದಿವೆ. ಅದನ್ನು ಕೂಲಂಕಷವಾಗಿ ನೋಡಬೇಕಾಗಿದ್ದ ವಿಷಯ. ನನ್ನ ಅಭಿಪ್ರಾಯದ ಪ್ರಕಾರ—ನಾನೂ ಒಬ್ಬ ರಾಯರು—ಸೆಕ್ಷನ್ 4,5,6, ಇವುಗಳನ್ನು ನೋಡಿದರೆ ಅಲ್ಲಿ ಒಂದು ಟೈಂ ಲಿಮಿಟ್ ಇದೆ. ಸೆಕ್ಷನ್ 4ರಲ್ಲಿ 45 ದಿನಗಳ ಅವಧಿಯನ್ನು ಅಡ್ವೈಸ್ ಹೋರ್ ಮಾಡಲಿಕ್ಕೆ ಕೊಟ್ಟಿದ್ದಾರೆ. ಅದಾದ ನಂತರ ರಿಪೋರ್ಟ್ ಸರ್ಕಾರಕ್ಕೆ ಹೋಗಬೇಕಾಗಿದೆ. ಆ ರಿಪೋರ್ಟ್ ಹೋದ ಮೇಲೆ ಡ್ರಾಫ್ಟ್ ಡಿಸ್ಕ್ಲೇಮ್ ಬರುತ್ತದೆ, ಇದನ್ನು ಎರಡು ತಿಂಗಳ ಒಳಗೆ ಡ್ರಾಫ್ಟ್ ಕಮಿಷನರು ತನಿಖೆ ಮಾಡಿ ಸರ್ಕಾರಕ್ಕೆ ಕಳಿಸಬೇಕು. ಸೆಕ್ಷನ್ 6 ರಲ್ಲಿ 'then the declaration shall be passed' ಎಂದು ಇದೆ. 'ದನ್' ಎಂದರೆ ಇಂತಿಷ್ಟು ವೇಳೆಯೊಳಗೆ ಅದನ್ನು ಪಾಸ್ ಮಾಡಬೇಕಾಗಿದೆ. ಇಲ್ಲದೆ ಇದ್ದರೂ ಕೂಡ ಸೆಕ್ಷನ್ 4,5,6,ನ್ನು ನೋಡುವಾಗ ಟೈಂ ಲಿಮಿಟ್ ಇದೆ ಎನ್ನುವುದು ಗೊತ್ತಾಗುತ್ತದೆ. ಅದಕಾರಣ ಮೂರು ವರ್ಷದ ಸಮಯ ಕೊಟ್ಟು, ಪ್ರಜೆಗಳಿಗೆ, ಇಂಟರನ್ಯಾಡ್ ಪರ್ಸನ್ಸ್‌ಗೆ, ಯಾರು ಅಸ್ತಿಯನ್ನು ಅಕ್ಸೆಸ್ ಮಾಡುತ್ತಾರೆಯೋ ಅಂಥ ಮನುಷ್ಯನಿಗೆ ಸಿಕ್ಕುವಂಥ ಬೆಲೆ ನೋಡಿದರೆ ಬಹಳ ಸಮ್ಭವವಾಗುತ್ತದೆ. ಈಗ ಇರುವ ಅಕ್ಟಿನ ಪ್ರಕಾರವೇ ಮೂರು ವರ್ಷದ ಹಿಂದೆ ಇದ್ದ ಸರಾಸರಿ ಬೆಲೆಯನ್ನು ಕೊಡಬೇಕು ಎಂದು ಇದೆ. ಸೆಕ್ಷನ್ ನಾಲ್ಕನ್ನು ಅನ್ವಯಿಸಿದ್ದಕ್ಕೆ ಮೂರು ವರ್ಷದ ಹಿಂದೆ ಎಂದು ಮಾಡಿದರೆ ಅದು ವರ್ಷದ ಹಿಂದೆ ಇದ್ದಂಥ ಬೆಲೆ ಸಿಕ್ಕಿದ ಹಾಗೆ ಆಗುತ್ತದೆ. ಸೆಕ್ಷನ್ 6ರ ಪ್ರಕಾರ ಪಾಸ್ ಮಾಡಿದ ಕೂಡಲೇ ಸಂಬಂಧಪಟ್ಟವರಿಗೆ ಹಣ ಸಿಕ್ಕುತ್ತದೆ ಎಂದಿಲ್ಲ.

Sri B. RACHIAH.—That is the maximum time allowed. But nothing prevents us to give a declaration within six months.

Sri P. V. AITHAL.—Then why do you want three years? ಅದಕ್ಕೋಸ್ಕರವಾಗಿ ನಾನು ಏನು ಹೆಳುತ್ತೇನೆಂದರೆ, ಜಾಯಿಂಟ್ ಸೆರೆಕ್ಟ್ ಕಮಿಟಿಗೆ ಈ ಮನೂವೆಯನ್ನು ಕಳಿಸಿದರೆ ಅಲ್ಲಿ ಕೂಲಂಕಷವಾಗಿ ಚರ್ಚೆ ಮಾಡಿ, ರಾಜ್ಯಕ್ಕೂ ತೊಂದರೆಯಾಗಬಾರದು, ಭೂ ಮಾಲಿಕರು ಮತ್ತು ರೈತರಿಗೂ ತೊಂದರೆಯಾಗಬಾರದು ರಾಜ್ಯದ ಕೆಲಸಗಳಿಗೂ ತೊಂದರೆಯಾಗಬಾರದು ಎನ್ನುವ ದೃಷ್ಟಿಯಿಂದ ಇದನ್ನು ತುರ್ತಾಗಿ ಚರ್ಚೆ ಮಾಡಿ ಅವಕಾಶವಾಗುವುದರಿಂದ ಇದನ್ನು ಜಾಯಿಂಟ್ ಸೆರೆಕ್ಟ್ ಕಮಿಟಿಗೆ ಕಳಿಸಬೇಕೆಂದು ಹೇಳಿದ್ದೇನೆ.

ಶ್ರೀಮಾನ್ ಕೊರಾವಳಿ ಅವರು ಮಾತನಾಡುವಾಗ ಈಗಿನ ಡೆವಲಪಿಂಗ್ ದೇಶದಲ್ಲಿ ಪ್ರಜೆಗೆ ತೊಂದರೆ ಆದರೂ ಚಿಂತೆ ಇಲ್ಲ, ದೇಶದ ಕೆಲಸವಾಗಬೇಕು ಎನ್ನುವ ಅರ್ಥ ಬರುವಂತೆ ಹೇಳಿದರು. ಅದನ್ನು ನಾನು ಒಪ್ಪುವುದಿಲ್ಲ.

Sri S. D. KOTHAVALA.—The Hon'ble Member should quote me properly. I said both interests should be safeguarded and this amendment is doing that. That is what I said.

Sri P. V. AITHAL.—My submission is that the public interest need not be guarded at the suffering on the part of a citizen. ಅದಕಾರಣ ಈ ಮನೂವೆಯನ್ನು ಸೆರೆಕ್ಟ್ ಕಮಿಟಿಗೆ ಕಳಿಸಬೇಕೆಂದು ಹೇಳುತ್ತೇನೆ.

Mr. SPEAKER.—Will the Hon'ble Minister accept the amendment?

Sri B. RACHIAH.—No Sir.

Mr. SPEAKER.—I may say incidentally the time having been expired, I could have put it to the guillotine. But I did not want to shut out any reasonable debate. I will put the amendment to the vote:

The question is:

“That the Land Acquisition (Mysore Amendment and Valuation) Bill, 1967 be referred to a Joint Select Committee.”

“The names of Members may be announced at the time when the motion is taken into consideration.”

The motion was negatived.

CLAUSES 2 and 3.

Mr. SPEAKER.—There are no amendments I will put the clauses. The question is :

“That clauses 2 and 3 stand part of the Bill.”

The motion was adopted.

Clauses 2 and 3 were added to the Bill.

Sri DIGAMBAR RAO B. KALMANKAR.—I have also given notice of a similar motion for reference to Select Committee.

CLAUSE 1, etc.

Mr. SPEAKER.—How can I put the motion to the vote? Does he know the consequences of the rejection of a similar motion? His motion will not survive.

The question is :

“That clause 1, the Title and the Preamble stand part of the Bill.”

The motion was adopted.

Clause 1, the Title and the Preamble were added to the Bill.

Motion to pass.

Sri B. RACHAIAH.—Sir, I beg to move :

“That the Land Acquisition (Mysore Amendment and Validation) Bill, 1967 be passed.”

Mr. SPEAKER.—The question is :

“That the Land Acquisition (Mysore Amendment and Validation) Bill, 1967 be passed.”

The motion was adopted.

MYSORE SALES TAX (AMENDMENT) BILL, 1967

Motion to consider

Sri RAMAKRISHNA HEGDE (Minister for Finance and Planning).—Sir, I beg to move :

“That the Mysore Sales-tax (Amendment) Bill, 1967 be taken into consideration.”